

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 8 – 104. ÅRGANG 04.09.18 – 25.09.18

LEK OG LÆR

Bli med inn i de voksnes leketøysbutikker

GRATIS!

Har du Trondheims fineste (eller styggeste!) hybel?

Har du eller kjenner du noen som har en hybel som fortjener litt ekstra oppmerksomhet? Vi er på jakt etter deg som ikke er redd for å vise selv de mørkeste sider av din bosituasjon. Høres dette interessant ut?

Send en mail til **kulturredaktor@studentmediene.no** gjerne med beskrivelse og bilder, og vi tar kontakt med deg snarest.

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Jenny Westrum-Rein - Tlf: 984 90 262
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Kaia Sørland - Tlf: 958 91 031
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Hanna Jarstø Ervik - Tlf: 915 98 368
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Nora Holm Aftret - Tlf: 418 48 296
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Linnea Tveraen - Tlf: 481 72 148
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Edvin Johnsrud
salgssjef@studentmediene.no

NETTREDAKTØR
Mats Tveraen
nettredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Therese Fjorden Lysheim
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Jesper Nohr
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Bjørn Kvåle Tromsdal
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Kristina Bye
kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Magnus Kongshaug Johannessen
sport-redaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG
FORBRUKERREDAKTØR
Tomaris Semet
forskningsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Sander Strand Engen
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lisa Botterli Flostrand
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Tanja Irén Harsvik Haugen
grafisk-sjef@studentmediene.no

DESK
Tone Høiland Ween (sjef), Linn Danielsen
Evjemo, Anna Juell Johnsen, Håkon
Pedersen, Runar Johnsen, Erlend Gylver,
Benedikt Erikstad Javorovic

GRAFIKERE
Anna Orvik Willberg, Aslak Høberg Liaen,
Hilde-Katrin Fjortoft, Mathilde Hals Karlsen,
Tanja Irén Haugen

KORREKTUR
Runar Johnsen (sjef), Tone Høiland Ween,
Anna Juell Johnsen, Tomaris Semet,
Kristina Bye, Benedikt Erikstad Javorovic,
Kaia Sørland, Jenny Westrum-Rein

FORSIDE
Lasse Georg Tønnessen

Hvem trenger kaffe når man har pølsevann?

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

KAIA SØRLAND
Nestleder, Under Dusken

HVOR ER REKTOR?

Rektor Gunnar Bovim ved NTNU er også styreleder ved Oslo universitetssykehus, styremedlem i hovedstyret i Forskningsrådet, leder av divisjonsstyret for samfunn og helse i Norges forskningsråd og styremedlem i Trondheim Symfoniorkester.

Universitetsavisa kunne nylig fortelle at Forskerforbundet ved NTNU siden 2016 har ytret bekymringer over Bovims mange styreverv. De har i lengre tid etterlyst mer tilstedeværelse fra rektors side. I mai ble han også styreleder i Innovasjon Norge. Ifølge Universitetsavisa mener Forskerforbundet nå at Bovim er for lite til stede i jobben sin, og at det er krevende å få ham i tale fordi han er opptatt andre steder.

Det er ikke uvanlig for en rektor å ha styreverv, men med de krevende prosessene NTNU har vært gjennom, både når det kommer til fusjon og campus, virker det merkelig at Bovim har tatt seg tid til så omfattende styrevirksomhet.

I en undersøkelse har Nifu spurt nyutdannede med mastergrad et halvt år etter siste eksamen om hvor tilfredse de er med lærested og utdanning. Slik har de undersøkt om dette har endret seg siden fusjonene i 2016. Resultatene snakker for seg selv. Både når det kommer til tilfredshet med utdanning og lærested har andelen ved NTNU som sier seg «svært fornøyd» sunket med ti prosentpoeng fra 2015 til 2017. Henholdsvis fra 62 til 52 prosent, og fra 60 til 50 prosent.

Fusjonen skulle gi bedre undervisningskvalitet, men studentene har blitt mindre fornøyde med undervisningen. Samtidig har rektor så mange styreverv at han får honorarer for mer enn en gjennomsnittlig årslønn: 741.300 kroner.

God hensikt, men feil innhold?: Student Wivi Amundsen deltok i år på sin andre fadderuke, og mener at antallet alkoholholdige arrangementer i fadderukene bør begrenses.

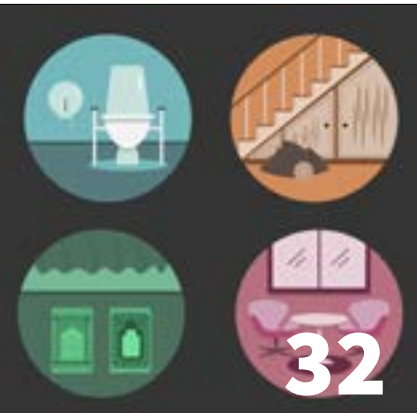
6

Kvinner i kamp: Blant den fremadstormende kvinnebevegelsens faner finner vi inspirerende personligheter. Forfatter Marta Breen og tegneserieskaper Jenny Jordahl er to av dem.

24

Gråteguide til Dragvoll: Som ny student blir du overlesset med guider. Utestedsguider, studieguider, og guider til oppgaveskriving. Dette, derimot, er en guide til bruk når ting generelt suger, og alt er altfor mye.

32

Fritt spillerom: Der noen velger å lete etter hva som ligger bak et kjønn, leter andre etter noe helt annet.

48

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO
Hvorfor realfagskantina er stengt - UKA-19s byggeprosjekt - ISFiTs første artistslipp - Gunnar Bovim og Anne Borg om kjønnsdeling i arbeidslivet - Statsminister Erna Solberg

Personvern endrer frivilligheten

Den oppdaterte personvernlovgivningen gjør det vanskelig for de frivillige organisasjonene.

TEKST: Lars Nord Holmer og Michael Stene | FOTO: Lisa Botterli Flostrand

I juli trådte EU og EØS's nye personvernforordning, ofte omtalt som GDPR, i kraft. Hovedessensen er at forbrukerne i større grad skal kontrollere informasjonen om seg selv. Dette innebærer at organisasjoner ikke kan dele informasjonen videre, uten et aktivt samtykke fra forbrukeren. Dette skaper problemer for blant annet de forskjellige linjeforeningene ved NTNU, ettersom at fakultetet ikke lenger har lov til å gi dem informasjon om de nye studentene på forhånd.

Et annerledes studieopptak

De nye reglene for personvern har gjort det slik at de forskjellige linjeforeningene ved NTNU må forberede seg på mottaket av nye studenter på en annen måte enn tidligere år.

- Tidligere har vi fått lister over alle som skal starte på studiet fra fakultetet, og på den måten kunnet sende ut en

informasjonspamflett, og fått lagt til alle de nye i en facebookgruppe, forteller leder Lars Falsen Habostad i linjeforeningen for energi og miljø, Emil.

- På grunn av de nye personvernreglene har ikke fakultetet lov til å gi linjeforeningene informasjon om de nye studentene uten deres samtykke, så Emil må endre prosedyrene sine.
- Heldigvis var de på fakultetet veldig behjelpelige. De sendte ut informasjonspamfletten for oss. Der var det også vedlagt en påmelding, der alle kunne melde seg på fadderperioden, forteller Habostad.

Han synes at det er dumt at de nye reglene skaper merarbeid for fakultetet og linjeforeningene.

- Som frivillig studentorganisasjon har vi ingen kommersielle interesser, eller noe vi skal prøve å selge, sier Habostad.

Maren J. Mood i linjeforeningen til bygg-

og miljøteknikk, Aarhønen, forteller at selv om de oppdaterte reglene gjør fordelingen av faddergrupper vanskeligere så sørger fakultetet for at ingen regler blir brutt.

- Innføringen av nye personvernregler gjør dette vanskelig, da de fleste alternative løsninger til hva vi tidligere har gjort bryter med de nye personvernreglene. Jeg vet at flere representanter fra både instituttet og fakultetet har vært i møte med jurister for å forsikre seg om at de ikke gir ut informasjon de ikke har lov til, skriver Mood.

Videre forteller hun at det vil bli vanskelig for de forskjellige frivillige organisasjonene i Trondheim å fortsette slik de gjorde før de nye personvernreglene kom.

- Av det vi har erfart denne sommeren virker det som det er vanskelig å implementere personvernforordningen i frivillige organisasjoner, og det finnes

PERSONVERNFORORDNINGEN

- Personvernforordningen gir et sett med regler, med overordnet mål om å gi folk bedre kontroll over hvilke personopplysninger ulike selskaper samler inn på nett.
- Målet er å beskytte forbrukerne.
- Alle som ønsker å lagre og bruke opplysninger om noen må innhente samtykke.
- Alle skal ha rett til å vite hvilke personopplysninger ulike selskaper har lagret.
- GDPR står for General Data Protection Regulation, men i Norge kalles disse reglene for personvernforordningen.
- Hvis retningslinjene ikke følges kan bedrifter og selskaper få milliardbøter.

Kilder: datatilsynet.no

DINE RETTIGHETER

- Du kan be om å vite hvilke opplysninger en virksomhet har lagret og hvordan opplysningene behandles.
- Du kan kreve at opplysninger om deg rettes eller suppleres av tilleggsopplysninger, hvis du mener at en virksomhet behandler opplysninger om deg som ikke er riktige.
- Du har i noen tilfeller rett til å protestere mot at personopplysningene dine behandles. Hvis du legger inn en protest kan ikke virksomheten lenger bruke disse opplysningene.
- I enkelte tilfeller har du «retten til å bli glemt», som vil si at du kan kreve at personopplysninger om deg slettes. Hvis du har gitt samtykke og trekker det tilbake, gjelder denne retten.
- I noen tilfeller kan du be om begrensning av personopplysninger. Det vil si at opplysningene kan lagres, men ikke brukes til noe.

Kilder: datatilsynet.no

få alternative løsninger på deling av informasjon. Vi er derfor nødt til å jobbe mer med dette fram mot neste fadderperiode, dersom vi ønsker en løsning der vi får informasjonen før selve immatrikuleringen, forteller Mood.

Samfundet og UKA ruller videre

Det er ikke bare linjeforeningene som har måttet håndtere de nye reglene innenfor EU- og EØS-land. Kommunikasjonsansvarlig Karoline Bernklev ved Samfundet forteller at de alltid har vært svært bevisste når det gjelder personvern.

- Det har kun blitt lagret informasjon som er nødvendig for å tilby tjenestene våre til medlemmer, og denne informasjonen blir aldri delt med tredjeparter. I forbindelse med oppdateringen ble all informasjonen vi lagrer gått over med et kritisk blikk, og felter som ikke er strengt nødvendige ble fjernet.

Videre forteller Bernklev at de nå også sørger for å gjøre medlemmene ved huset ekstra oppmerksomme på vilkårene for bruk av Samfundets IT-tjenester, og disse må godkjennes ved registrering.

- Før det nye regelverket trådte i kraft i Norge rådførte man seg også med Datatilsynet angående beste måte å takle denne overgangen på. Her har nødvendige endringer blitt gjort slik at Samfundet opptrer i tråd med forordningen, sier hun.

Leder Julian Mæhlen i UKA forteller at de ikke har merket så mye til personvernforordningen, ettersom at de er i en veldig tidlig periode av opptakene.

- Foreløpig har vi kontroll. Det viktigste her er å være flink til å be om samtykke og informere søkere om hvordan informasjonen deres blir lagret, sier Mæhlen. **UD**

Under Dusken har prøvd å komme i kontakt med personvernombudet til NTNU, uten å lykkes.

Kommunikasjonsansvarlig Karoline Bernklev i Samfundetstyret har tidligere vært med i Under Dusken.

Vennskapets brus eller unødvendig rus?

Det er delte meninger om at alkohol i fadderukene er problematisk eller ikke. Alkohol kan føre til at man enklere sosialiserer med hverandre, men også at enkelte føler seg utafør.

TEKST: **Jesper Nohr og Therese Fjorden Lysheim**

Julien Bourrelle, foredragsholder og forfatteren bak *The social guidebook to Norway - An illustrated introduction*, samt oppfølgeren *Friendships and relationships*, har gjennom bøkene sine gitt sitt syn på den sosiale dynamikken her til lands. I disse utgivelsene skriver Bourrelle blant annet om det han kaller sosiale bobler, og ifølge ham er fadderukene er nettopp en slik boble.

– Fadderuke er en av de beste boblene å være med i som ny student. Mange nordmenn skaffer seg venner for livet under fadderukene, sier Bourrelle.

Han sier at dersom studentene vil drikke, så må de få lov til det. Dermed er han også skeptisk til om studentene trenger å bli passet på av universitetene. Bourrelle mener for eksempel at et forbud mot alkohol vil skape motsatt effekt.

– Forbud gjør ofte at man vil ha enda mer av det som er ikke er lov. Om studentene vil drikke, la de drikke og ha det bra. Jeg synes ikke at studentene trenger et universitet som tar ansvar for dem. Man er jo voksen når man er på universitetet.

FOTO: **Jon Danielsen**

God hensikt, men feil innhold

Student Wivi Amundsen mener derimot at antallet alkoholholdige arrangementer i fadderukene bør begrenses, slik at de som ikke trives på disse arrangementene likevel kan være med på brorparten av det som foregår. Hun deltok i år på sin andre fadderuke, og skrev i den forbindelse et meningsinnlegg til Adresseavisen der hun kritiserte det overdrevne fokuset på alkohol.

– Hvis nesten alle drikker, så kan det føre til at noen få sitter alene i en krok med mobilen i hånda. Men jeg sier likevel ikke at man skal kutte ut fadderukene, forteller Amundsen.

I utgangspunktet er Amundsen for fadderuker, fordi hun synes hensikten er god. Samtidig mener hun at fadderopplegget ikke favner alle, og at festingen heller bør komme på et senere tidspunkt.

– Jeg har selv opplevd at når jeg møter folk som har drukket en del, så er det ikke de samme menneskene jeg møter på universitetet etterpå. Hvis man blir kjent med hverandre i en fadderuke med stort

“Hvis nesten alle drikker, så kan det føre til at noen få sitter alene i en krok med mobilen i hånda.”

fokus på alkohol, så kan man kanskje få et litt falskt bilde av hvem en egentlig omgås med.

Amundsen understreker at dette er hennes opplevelse av fadderperioden, men forteller at det viktigste er å lytte til de som mener at det er for mye fokus på fest og alkohol.

– Det er nok en liten andel studenter som ikke tør å ytre seg og som opplever drikkepress. Når man skal bli kjent med andre mennesker, synes jeg ikke fokus på alkohol er den beste måten å gjøre det på, sier Amundsen.

Noen opplever drikkepress

Prosjektleder Maren Kronlund for Sit-tiltaket Lykkepromille mener i likhet med Amundsen at drikkepresset i fadderperioden er for stort. Hun mener at det ikke nødvendigvis handler om å drikke mest, men at det forventes at det drikkes alkohol i alle sammenhenger.

– Aktivitetene må stå i fokus, ikke alkoholen. Man må legge det opp slik at det også føles naturlig å ikke drikke, mener Kronlund.

Hun påpeker at det absolutt skal være lov til å drikke alkohol, men at man må være

bevisst på hvilken rolle man har som fadder, og hva slags press man kan påføre andre uten å vite det.

– Å ha egne fadderuker for de som ikke drikker alkohol er en dårlig ide, da dette fører til et stort skille mellom de som drikker og ikke drikker. Vi må heller se på hvordan vi kan endre de fadderukene slik de er i dag, sånn at de blir mer inkluderende, sier Kronlund.

Hun er enig med Amundsen i at fadderukene er et kjempebra tiltak, men at de er lagt opp slik at mange kan føle seg ekskludert.

– Fadderukene passer ikke for alle slik den legges opp i dag. Noen kan føle seg ensomme, sier Kronlund.

Leder Ragnhild Karlsen Dalslåen i Velferdstinget påpeker på en annen side at det er forskning som viser at de som deltar på fadderuka har flere fortrolige venner, og trives bedre på studiet. Dette kommer fram av studentenes helse- og trivselsundersøkelse (Shot) fra 2014. ►

FOTO: **Torstein Olav Eriksen**

KRITISK: Student Wivi Amundsen mener alkohol ikke er det beste middelet for å bli kjent med nye mennesker.

– Velferdstinget jobber ikke direkte med fadderuka, men støtter prosjektet Lykkepromille. Generelt tror jeg det er for lite fokus på ensomhet under studietiden fordi det er tabu, forteller Dalslåen.

Dalslåen forteller at Velferdstinget får gode tilbakemeldinger fra Sit og Shot, noe som gir dem et grunnlag for å se på hva som kan forbedres i studentbyen.

– Samtidig tror jeg mange tenker for mye på det negative. Mye hadde ikke skjedd i Trondheim om det ikke var for studentene. UKA, og aktivitetene i Høgskoleparken, for eksempel, sier Dalslåen avslutningsvis.

Ensomhet er ingen bagatell

Selv om Kronlund mener at faddere har et stort ansvar, mener hun også at institusjonene har ansvar for et inkluderende studiemiljø. Blant tiltakene som settes inn mot drikketryk og ensomhet trekker hun frem Lykkepromille sine foredrag til linjeforeningene og Sit sine kurs.

– Jeg mener det er viktig å ikke bagatellisere, men normalisere ensomhet.

Det er lov å ha det kjøpt i blant, det er naturlig. Studietiden blir ofte skrytt opp i skyene, slik at man har en forventning om at alt skal bli rosenrødt. Da er det lett å føle seg nedfor når alt ikke går etter planen, sier Kronlund.

Også Amundsen mener at faddere har et stort ansvar for sine nye medstudenter.

– Jeg tenker jo at når man stiller som fadder i en linjeforening så har man som mål, forhåpentligvis, å få samlet studentene på best mulig måte. Derfor synes jeg at faddere bør være en slags rollemodell, og da er det viktig at studentene følges opp og tas kontakt med, sier Amundsen.

Ikke fadderukenes midtpunkt

Å opprettholde kontakt med de man studerer sammen med etter at den sosiale boblen i fadderukene opphører er ifølge Bourrelle en måte å bygge langvarige vennskap på. Han er ikke enig i at alkoholen er fadderukenes midtpunkt, men heller noe studentene selv velger.

– Jeg vil ikke si at det er fokus på fest og alkohol. Studentene er glade og de vil

feste, gjerne med noe å drikke. Det er ikke et fokus, det er jo det studentene selv vil. Jeg synes at dette er bra, men jeg ber for eksempel alltid de som organiserer mine foredrag om at studentene ikke skal komme kravlede inn i auditoriet, sier Bourrelle.

Bourrelle mener at nordmenn generelt slapper mer av når de drikker, selv om det ikke er nødvendig for studenter å drikke så mye at de ikke husker hva som skjedde dagen derpå.

– Når man drikker forsvinner alle de rigide sosiale normene, og nordmenn er plutselig komfortable med å begynne å prate med ukjente, å stå litt nærmere folk, å smile til ukjente, og til å invitere andre til å treffes igjen, forteller Bourrelle.

Amundsen på sin side synes det blir feil å si at alkohol må til for at man skal kunne slippe seg løs.

– Jeg synes heller synd på vedkommende som trenger alkohol for å tørre å åpne seg. Man kan ha det like gøy uten alkohol, og de som er enig med meg i dette savner at man kan møtes uten at alkohol må være tilstede, sier Amundsen.

Maren Kronlund er tidligere medlem av Studentmediene i Trondheim.

Bourrelle anbefaler boka *How to win friends and influence people* av Dale Carnegie, hvis sosialisering kan være utfordrende. Boka har inspirert ham til å lage foredrag om hvordan man sosialiserer.

ALKOHOLHOLDIGE ARRANGEMENTER I FADDERUKA
HOS ET UTVALG LINJeforeNINGER VED NTNU

- Sanctus Omega Broderskab: 8 av 17
- Arkitektstudentenes Broderskab: 7 av 13
- Janus Linjeforening: 6 av 14
- Linjeforeningen Erudio: 7 av 16
- Linjeforeningen Leviathan: 11 av 20

Antall arrangementer som involverte alkohol er basert på informasjon fra talspersoner i linjeforeningene eller ut fra ordlyden på arrangementene beskrevet i fadderprogrammene.

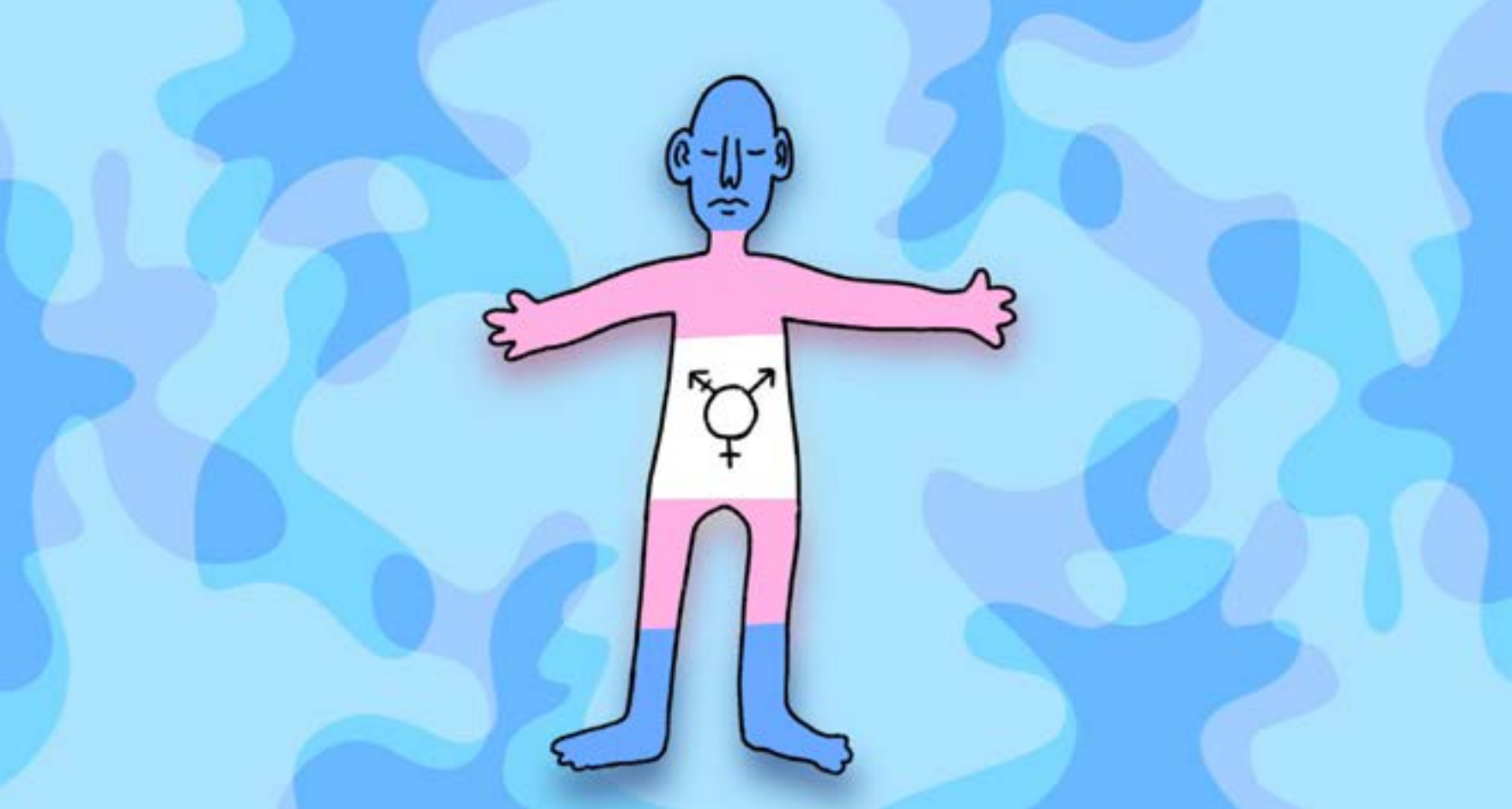

FOTO: Jesper Nohr

ANSVAR: Prosjektleder Maren Kronlund i Lykkepromille og leder Ragnhild Karlsten Dalslåen i Velferdstinget mener begge at faddere har et stort ansvar for sine nye medstudenter.

FOTO: Mona Hauglid / TEDx Arendal

Kjønn er mer enn kjønn

ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

Transdebatten har sporet fullstendig av. Istedenfor å diskutere inkludering diskuterer man kjønnsorgan. Trans fortjener så mye bedre.

KOMMENTAR

RUNAR JOHNSEN
Journalist

Se for deg følgende: Du er kvinne. Du er født som kvinne. Du har aldri følt på å være noe annet enn kvinne. Du, som kvinne, er i svømmehallen. Du har tatt med deg datteren din. Hun er mest sannsynlig helt lik deg, og hun identifiserer seg også med kjønn hun fikk tildelt ved unnfangelsen.

Dere står sammen i damegarderoben, som er full av andre kvinner, når en ny person kommer inn i rommet. Du ser umiddelbart at dette ikke er en kvinne slik du er kvinne. Det er noe med ansiktsformen, eller kanskje noe med høyden. Likevel har vedkommende langt hår og sminke, og opptrer også ganske feminint. Personen kler av seg, og du ser til din store lettelse at hun har bryster. Heldigvis er det en kvinne!

Du tenker ikke mer på det før du står i dusjen. Både du og datteren din er nakne. Gjennom døren kommer personen du så tidligere i garderoben. Du ser at hun virker litt nervøs, men legger ikke noe i det. Personen

velger dusjen innerst i hjørnet, og stiller seg med ryggen til. Nysgjerrig som du er, bestemmer du deg for å undersøke nærmere. Du blir sjokkert når du ser en penis, på samme person som også har bryster. Det er en mann i damegarderoben, og den stakkars datteren din er merket for livet.

Det er dette transdebatten har handlet om i sommer, anført av et par biologiske kvinner som våger å kalle seg feminister, og som påberoper seg retten til å definere livene til andre mennesker. Debatten har vært gjennomsyret av fordommer og hårreisende beskyldninger, som at det finnes menn som skifter kjønn for å se nakne kvinner i garderoben. Sannheten er mange av dem unngår garderobesituasjoner i det hele tatt.

Jeg er feminist. Jeg kjemper for og ønsker like rettigheter og muligheter for alle, uansett kjønn, hudfarge, seksualitet eller bakgrunn. Transseksuelle faller under denne paraplyen. De få menneskene som har blitt født i feil kropp burde få hjelp til å bli det kjønn de selv kjenner seg som. Det siste de trenger er at andre mennesker dømmer, latterliggjør og marginaliserer dem enda mer. Ingen av oss kan sette seg inn i hva en transperson føler,

men vi kan respektere vedkommende. Det er ingen enkel prosess å komme fram til at man ikke føler seg hjemme i sin egen kropp, og det er i hvert fall ikke enkelt å fortelle det til familie og venner.

Hva er det egentlig som definerer hva som er en mann og hva som er en kvinne? Er det at man forelsker seg i det motsatte kjønn? Hva med homofile eller aseksuelle? Er det at man har mulighet til å reproducere seg? Hva med de som ikke kan eller vil få barn? Eller er det rett og slett det man har mellom beina, et kjønnsorgan? Skal vi være såpass gammeldagse og firkantede?

Hvis du hadde spurt meg hva det vil si å være mann, hadde jeg hatt vanskeligheter med å definere det. Jeg vet ikke hva som gjør meg til mann. Ikke er jeg spesielt maskulin, og ikke forelsker jeg meg i jenter. Jeg har ikke engang ønske om å få barn. Er det pikken min som gjør meg til mann? Det nekter jeg i så fall å akseptere. Jeg er mye mer enn kjønnsorganet mitt. Jeg har tanker, følelser, men er også av kjøtt og blod. Personligheten min er det viktigste, og det er det som gjør meg til meg. Jeg er heller menneske enn mann.

www.pedstud.no

Whaaat?!

ER DET GRATIS?

Skal du bli lærer i skole eller barnehage? Da kan du bli medlem av Pedagogstudentene – helt gratis! Som medlem kan du få hjelp og veiledning, mulighet til å tegne Norges beste studentforsikring, blir en del av et faglig og sosialt nettverk, gratis fagtidsskrift og mye mer. Hva venter du på?

Send PS Til 02014

Som medlem i Pedagogstudentene får du:

- Gratis medlemskap
- Råd og veiledning om du trenger hjelp
- Mulighet for å tegne Norges beste studentforsikring
- Flere aktuelle fagtidsskrift
- Invitasjoner til kurs og konferanser, lokalt og nasjonalt
- Det første året i Utdanningsforbundet gratis
- Benytte deg av medlemsstilbudene til Utdanningsforbundet
- Muligheten til å påvirke din egen studiehverdag og framtidens lærerutdanning
- Du blir del av et fellesskap og nettverk av framtidige lærere
- Du får den ultimate lærersekken med superlærer t-skjorten

SAMFUNDETLEDER

Eirik Sande, leder ved Studentersamfundet i Trondhjem

Å føle seg ensom betyr ikke at du er aleine

Jeg har også følt meg ensom i min tid som student, selv når jeg har vært omringet av venner. ILLUSTRASJON: Tonje Eilin Hasle Thomassen

I år svarer 29 prosent av respondentene på Studentenes Helse- og Trivselsundersøkelse (SHoT-undersøkelsen) at de er ensomme og en av fire føler seg ofte eller ganske ofte isolert. Nå som fadderuka over, og det er ikke lenger en gruppe som møter deg etter forelesningen for å gjøre en aktivitet sammen, er det lett at følelsen av ensomhet eller isolasjon oppstår. Det er urovekkende, men ikke overraskende.

Mange erfarne studenter snakker ofte om «førsteårsknekken». Dette fenomenet oppstår når to solfylte fadderuker og spennende opplevelser i en ny by er over, og man blir oppmerksom på at å studere også innebærer mye jobb. Knekkene kan oppstå i mange former og variasjoner, men for enkelte kommer en smell de aldri helt klarer å reise seg fra.

Å være student kan sammenliknes med å jobbe på en båt. Når man først har satt seil og staket ut kursen for studiet kan det være lett å føle seg liten i det store pensumhavet. Når eksamenstida kommer i november, og det er mørkt når du kommer til lesesalen og mørkt når du drar derfra, er det lett å føle seg som eneste mann på dekk i en vill høststorm. I denne perioden blir pensum fort det eneste man snakker om rundt lunsjbordet, og man glemmer å spørre hverandre om hvordan livet

er utenfor lesesalen. Da er det viktig å huske at vi alle er i samme båt.

Jeg har selv opplevd både den nevnte førsteårsknekkene og følelsen av ensomhet. Da jeg begynte å studere i 2015 smeltet fadderukene

sammen med UKA og UKEfølelsen, og eksamensperioden kom veldig brått på. Jeg har blitt vant til det etter hvert, men det å være østlending i Trondheim om vinteren kan også være en tung opplevelse, med korte dager og brutalt vær. Med mye å gjøre, lite tid og overskudd til å være sosial og et solid D-vitaminunderskudd var veien ned til kjelleren kort. Etter å ha kjent på følelsen av ensomhet og isolasjon i varierende grad en stund, valgte jeg til slutt å oppsøke hjelp. Gjennom Sit fikk jeg

kontakt med en psykolog, men det var ikke han som endte opp med å få meg på beina igjen. Den største hjelpen fikk jeg fra de rundt meg: Medstudenter og medmennesker.

Da jeg begynte å være åpen med de rundt meg om at jeg oppsøkte hjelp, var det de som endte opp med å være den viktigste hjelpen. Å oppleve at folk rundt deg bryr seg om deg og hvordan du har det, ble for meg mye viktigere enn å ha en psykolog å prate med. Selv om det ikke føles sånn rett før eksamen, kan samtaler i lunsjen som går utenfor pensum være mye viktigere for din egen og andres livssituasjon.

Spørsmålet jeg får oftest når jeg forteller dette er hvordan jeg, som har hatt et nettverk gjennom årene i Trondheim, kan oppleve ensomhet? Den brutale sannheten er at vi alle kommer til å kjenne oss ensomme i løpet av livet. Selv om det ikke er farlig å være alene, er det ikke bra for mennesker å kjenne på denne følelsen over lengre tid. For å motvirke dette er det viktig at vi ser hverandre, og anerkjenner hverandre: Snakk om hvordan dere virkelig har det, oppsøk hverandre utenfor forelesning og sørg for at alle rundt deg blir sett. Selv om sjøen er rolig nå, betyr ikke det at ikke stormene kommer. Alle stormer blåser over, men ingen fortjener å stå ute i stormen aleine, og ingen skal forsvinne i havet. Det har alle i båten ansvar for.

Bare klipp meg for faen

LIVE SKARTVEIT
Student

Jeg var atten da jeg klippet mine lange, blonde krøller for første gang. Siden har jeg aldri sett meg tilbake.

Jeg er nok kanskje i overkant opptatt av håret mitt, men for å være dønn ærlig, når man ser så bra ut som jeg gjør på gode dager, da kan det forstås. Derfor legger jeg også en del arbeid i å finne skikkelige frisører. Den eneste gangen jeg har latt noen jeg kjenner gå løs på meg med barbermaskina stirra folk på meg som om jeg hadde Voldemort stikkende ut av bakhuet mitt i noen uker etterpå.

Så ja, jeg er villig til å legge i litt tid og penger for å få den perfekte hårklippen. Bare så jævla irriterende at frisørene aldri har lyst til å bistå meg med dette. Man skulle tro det var enkelt nok. Jeg kommer inn. Sier «Jeg vil gjerne ha det maskinkort rundt, ni millimeter, og så kan dere godt ta litt tyngde og lengde på luggen, men jeg vil helst ha en del lugg igjen». Høres ikke det ut som noen som veit hva de vil ha og som sannsynligvis har fått den samme klippen hver gang i seks år?

Vel, det er ikke det frisørene hører. De hører en utfordring. Maskin? Er du sikker? Du vil ikke heller at vi skal stusse det litt? Kanskje jeg kan klippe det litt på sidene? Du kan jo se hvordan det blir?

Joda, du må gjerne klippe det først, men jeg kommer bare til å be deg ta maskina til slutt uansett, så det er altså du som velger hvor mye tid du vil kaste bort her. Ok, men du vil ikke ha en litt rundere, mykere nakke da? Litt mer feminin liksom? Og er du sikker på at du ikke vil at vi skal gradere det ved skillen? Det blir jo veldig hardt hvis du ikke graderer det litt, veit du. Jeg tror kanskje det er lurere å gradere det.

Men herregud da, damen! Ser jeg ut som en blomst? Tror du at jeg kommer til å dra hjem og grine når jeg ser at sveisen ikke passer alle blondeblusene mine? Det er ikke det at jeg betviler ferdighetene til frisører generelt. Det kreves jo enorm presisjon og nøyaktighet, egenskaper som ikke en gang eksisterer hos meg. Jeg blir alltid imponert over hva de får til med vage beskrivelser.

Og jeg ser jo at de får det til. «Maskinkort rundt og lang lugg» er ikke akkurat en nyskapende sveis, jeg har jo sett den sjæl mange ganger – på broren min. Så da skulle det vel ikke være så mye forlangt å forvente at de klarer det samme på meg? Jeg betaler jo til og med 200 kroner mer enn han, takket være livmora mi.

Nei, bare gi meg en side-cut når jeg ber om det, vær så snill. Jeg har ikke fått tak i medlemskortet mitt hos Punkerforeningen ennå, så bare stol på piercingene mine – jeg veit hva jeg vil ha.

Live Skartveit har tidligere vært journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Renate Sorgård

FOTO: Trondheim havn

Finn din plass i Norges beste studieby!

RAGNHILD KARLSEN DALSLÅEN
Leder i Velferdstinget

Det første resultatet fra Studentenes Helse- og Trivselsundersøkelse har kommet, og det er nedslående. Nesten en av tre (29prosent) oppgir at de svært ofte eller ofte føler seg ensomme. Forrige gang denne undersøkelsen ble gjennomført, i 2014, kom det fram at de som deltok på fadderuken hadde flere nære venner på studiet enn de som ikke deltok. Nå som fadderukene er over, er det mange som kjemper for at akkurat du skal engasjere deg i deres forening.

Som ny i Trondheim kan det virke overveldende. I en by der det florerer av studentfrivillighet, kan det virke vanskelig å finne ut hvor din plass er. Du skal både finne deg til rette på studiet, og forhåpentligvis en forening eller et lag å møte venner i. Her kan du nemlig engasjere deg i alt mulig rart!

Du kan for eksempel stille til råd der du kan direkte påvirke din bosituasjon i studentbolig (boligrådet) eller du kan engasjere deg politisk,

både gjennom studentpolitikk og partipolitikk. Trondheim har Norges største idrettslag, som tilbyr flere idretter du kan delta i enn Norges Idrettsforbund. Mange foreninger arbeider med solidaritet. I linjeforeningen din kan du kanskje være med på å lage revy, arrangere ball, workshops eller foredrag, eller kanskje du har lyst på erfaring som bartender på Samfundet? Du kan til og med være med og dele ut penger til alle de andre frivillige organisasjonene her i byen gjennom Kulturstyret!

Mitt råd til deg er å trekke pusten dypt, ta et steg tilbake, få overblikket, og velg det som føles rett for deg – men velg noe. Din plass er der du ønsker at den skal være. Og hvis du mot all formodning ikke skulle greie å finne et sted der du føler deg hjemme, ta plass! Lag en forening som passer til deg og dine interesser – det er garantert andre som er interesserte i det samme. Vi er Norges beste studieby fordi frivilligheten tilbyr dette mangfoldet av muligheter, og fordi folk har opprettet tilbudet hvis det ikke eksisterer. En ting er sikkert, i Trondheim er det plass til deg. Du skal ikke trenge å føle på ensomhet – men hvis du gjør det, vit at du ikke er alene.

FOTO: Privat

NTNU students are missing the train to the 21st century

KYLE HAVLICEK-McCLENAHAN
Student

Despite being lauded as Norway's foremost university in science and technology, NTNU is ignoring the country's single greatest growth opportunity by not creating new programs in Chinese language, culture and society. Rector Bovim, there is an elephant in the room and I implore you to do something. For years, we have read about the rise of China, the unprecedented achievements of growth and alleviation of poverty, the new global middle class. So, what is being done at NTNU for students and faculty to make the most of this opportunity? Almost nothing. And NTNU is alone in this, both the University of Oslo and the University of Bergen offer courses in Chinese language and politics. So why does this matter? Whether you like it or not, every single student at this university is going to enter into a global economy already being redefined by China, and not a single one of us is ready for it.

Statistics are a beautiful thing, but large numbers can be difficult to conceptualize. The most this or fastest that - China is rapidly collecting superlatives and this article isn't about listing them. Run a simple Google query and you can see for yourself. And while it's easy to believe this to be a remote threat or a distant opportunity, China isn't waiting on us to decide. Chinese state and private investments now have (increasingly controlling) stakes in multinational corporations in automotive, healthcare, finance, mining, computing, hotels, energy and others to the tune of hundreds of billions of dollars a year. These investments are often in fields of science and

technology where NTNU has its own vested interests. If data is the new oil for Norway, our computer scientists need to be able to learn from the rapid pace of Chinese technology development. And through an increased presence in international organizations and a wholesale reinvention of trade in Asia through the Belt and Road Initiative (BRI), Chinese leadership under Xi Jinping is actively looking to assume a greater role internationally.

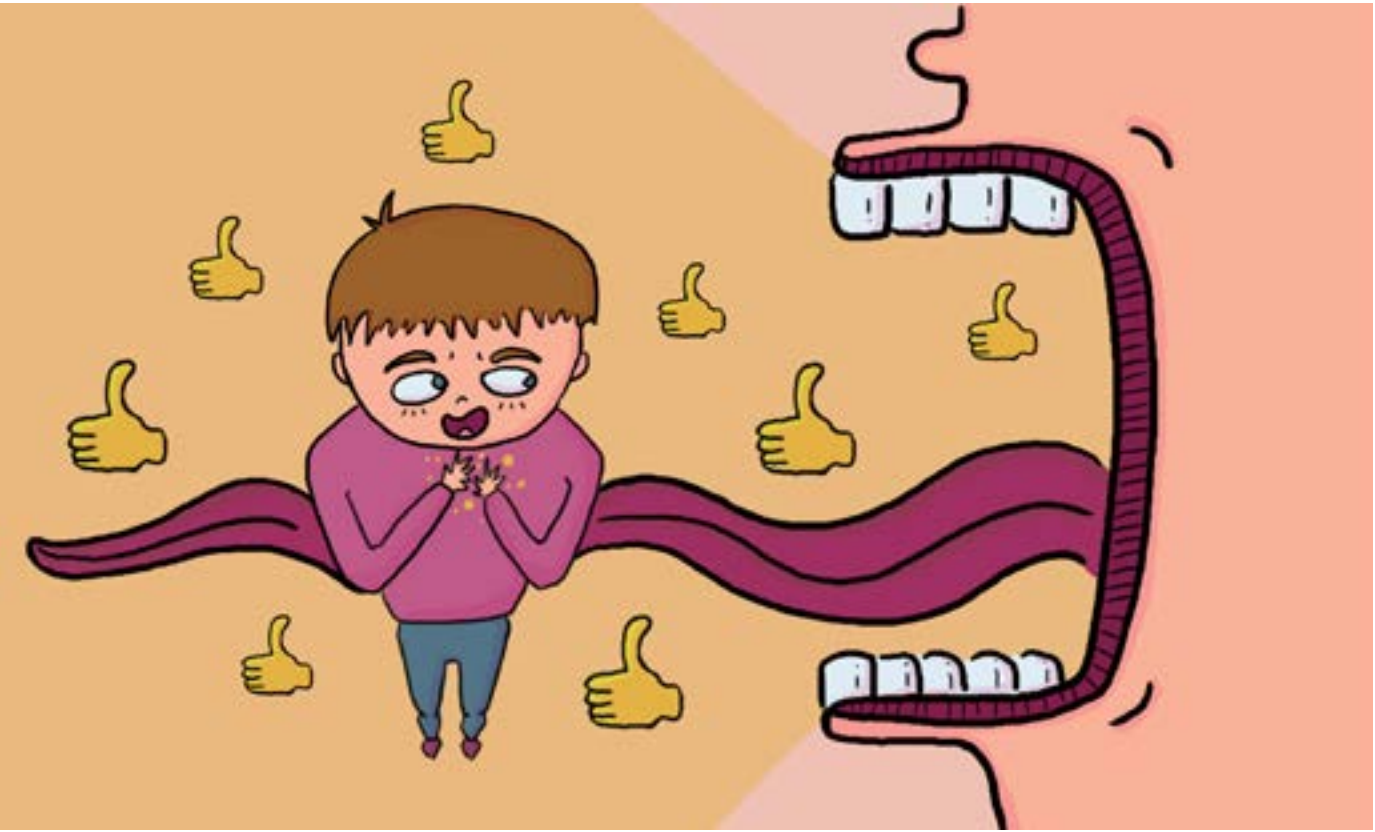
Some in Trondheim have taken note. One venture capital firm, NHack, operates out of China and has investments in local startups to help them produce or commercialize in the country. The Faculty of Engineering, Medicine, Architecture, Mathematics, Humanities and Natural Sciences all have cooperation agreements with Chinese peers. Yet this is not enough, and our poor understanding of their language, culture and society establishes a knowledge imbalance that will put Norwegian companies and politicians at a disadvantage in the coming decades. China may very well be this country's single greatest export growth opportunity, to say nothing of the cultural bridges that must be built. Almost every single degree offered at NTNU can benefit from an improved understanding of China. Rome may not have been built in a day, but an entire study program can very well begin with a single language course. We need Chinese studies at NTNU, we must start somewhere, and we must start now. Gunnar, fellow students, I implore you, make room at this university for programs that prepare our students for the 21st century.

If you too would like the university to offer courses, or to learn how your career prospects may be redefined by a knowledge of China, please visit our Facebook page «Chinese at NTNU» to help bring Chinese language, culture and society courses to NTNU.

STUDENTJODEL

Dama ringte meg tidlig i dag og vekket meg. Hun ville stikke til Bymarka. Jeg ville ikke stikke til Bymarka, så vi kom til et kompromiss og dro til Bymarka	76
Slutt å dra alle oss BI'ere under en kam! Det kan vi gjøre helt selv takk	61
FRP viser ofte til skyhøy kriminalitet blant innvandrere. SSB viser at 6,8% av innvandrere er siktet eller dømt for straffbart forhold	67
Blant FRP-medlemmene i regjering er tallet 14,3%	
Å glemme kaffen sin hjemme føles som et stort, stort svik mot seg selv	35
En person i klasserommet hoster	27
-Gir tillatelse til 30 andre	
Hadde Andre Hansen vært med i «Skjelvet», kunne Oslo vært reddet	13
Du skjønte, milde. Nome er tilbake	27
Plants wearing pants	72
Til alkohol sitt forsvor, en gjør mye dumt, du også	16

ILLUSTRASJON: Mia Edvardsen

Jeg er ikke god nok

Vestlig media har blitt omsvøpt i en massiv selvmedlidenhetsorgie, og det er på tide å skjerpe seg.

KOMMENTAR

TOMARIS SEMET
Forskning- og forbrukerredaktør

De siste to årene har vært en evig farse av kjærlighet, selvaksept og den feilaktige mentaliteten om at alle er gode nok, flinke nok, bra nok, og så videre. Dette kommer av flere faktorer, som økt fokus på mental helse, kritikk av sosiale medier og motstand mot «generasjon prestasjon». Jeg skjønner at intensjonen er god, men nå er situasjonen slik at vi er på vei mot å produsere «generasjon handlingslammet». Jeg har ikke tall på antall ganger mine bekymringer for framtiden, eller det minste forsøk på konstruktiv selvkritikk, har blitt druknet av velmenende forsikringer. «Det ordner seg, du er bra nok, du må ikke være så streng med meg selv!» Vær så snill, tenker jeg, hold kjeft og la meg strebe etter å bli en bedre versjon av meg selv!

Det som mange ikke tenker over er hva «god nok» egentlig impliserer, og hvilke konsekvenser en slik tankegang fører med seg. «God nok» betyr at man stagnerer fordi man slutter å strekke seg etter bedre resultater. Den jeg er i dag er kanskje bra nok for morgendagen, men ikke om et år: Konstruktiv selvkritikk er en investering. Det er på tide å være realister i stedet for sårbare idealister. Identifiser kilden til dine bekymringer, anerkjenn at du med innsats og proaktiv atferd kan finne løsninger. Ikke fråts i håpløs selvmedlidenhet verken fra seg selv eller andre. For hvorfor skal man få ukritisk forståelse for selvforskyldte problemer?

Det flourer av oppfordringer til selvhjelp og selvaksept over alt. «Love yourself», «Fit nok», «God nok», «Self love» er noen få av en rekke emneknagger og overskrifter som blir spydd ut i rekordfart, uten særlig substans. Heldigvis finnes det et begrep som oppsummerer dette fenomenet rimelig godt, nemlig demagogi. Professor Inge

Bø, med virkefelt innenfor atferdspedagogikk og sosialpsykologi, beskriver demagogi som blant annet svadaaktige slagord som lover lettvinne løsninger på kompliserte problemer. Og det er nettopp det dette skvippet er – urealistiske og ikke-bærekraftige løsninger på problemer som krever mer enn å bare hjernevaske seg selv med idealistiske mantraer.

Jeg sier ikke at blind selvkritikk er veien å gå, men samtidig er ikke løsningen søken etter medlidenhet. Nøkkelen til selvhjelp handler mer eller mindre om rasjonell handling. Man må kunne møte sine egne utfordringer og takle sine behov ansikt til ansikt. Dette er selvfølgelig lettere sagt enn gjort, men man slukker ikke en brann ved å helle vann på røyken. Tenk heller på det slik at man skal hjelpe seg selv som om man hadde hjulpet sin nærmeste venn. Har du et problem, finn løsningen. Ord kommer bare så langt, men handling tar deg til målstreken.

VIL DU SKRIVE TIL OSS?

KONTAKT DEBATTREDAKTØR JESPER NOHR PÅ
DEBATTREDAKTOR@STUDENTMEDIENE.NO

Lengden på leserinnlegg begrenses til mellom 1800 og 3500 tegn inkludert mellomrom. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte leserinnlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på underdusken.no

PB
PIZZABAKEREN™
Studenttilbud: **Stor pizza 159,- kr**
Gjelder kun ved fremvisning av gyldig studentbevis.
www.pizzabakeren.no

Mormors Tue

Studentpriser på mat og drikke
www.mormor.no

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!
interoptik
Sjøhaug & Sande
Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

Lei av kjedelige fagbøker?

Pensumbøker er ikke den eneste veien til akademisk suksess.

TEKST: **Tomaris Semet** | ILLUSTRASJON: **Benjamin Drews**

Mange studenter lever livets glade dager i både august og september, før de godt ut i oktober måned åpner opp pensumboken for første gang. Dette er en sikker garanti for stress, umenneskelige mengder med kaffe og midt på treet eksamenskarakterer. Da kan det allerede nå være godt å vite at det finnes flere måter å komme i gang med eksamenslesingen på før man eventuelt må åpne opp pensumboken. Det er en hel verden av ressurser der ute som man kan benytte seg av, og her er noen gode verktøy som kan tas i bruk for å gjøre læringen litt goyere, litt mer lettvtint, men mest av alt, litt mer effektiv.

Crash Course

Crash Course er en stor samling av videoer som gir generell innføring og oversikt over et stort utvalg av emner, som for eksempel økonomi, verdenshistorie, psykologi, fysikk, kjemi, medievitenskap, med mere. Videoene varer mellom 10-12 minutter, og bruker i tillegg visuelle verktøy og alternative læringsmetoder for å engasjere seeren. Perfekt for å friske opp minnet eller lære noe nytt. Komprimert kunnskap på sitt beste. Finnes på Youtube.

The School of Life

The School of Life skaper videoer med innhold primært innenfor psykologi, sosiologi, filosofi og kultur. Her brukes det animasjoner med fortellerstemme, og kan godt lyttes til som podcast uten at man må følge med på selve videoen. Kanalen tilbyr også en rekke videoer dedikert til vestens filosofer, noe som kan være et godt supplement til Exphil-pensum. Finnes på Youtube.

TEDxTalks

TEDxTalks er taler på under 20 minutter holdt av engasjerte enkeltindivider og eksperter innenfor mange forskjellige felt. Poenget er å argumentere for personlige synspunkter på en velstrukturert måte til både et lokalt publikum og seere på nettet. TEDxTalks er et godt verktøy for å belyse ulike nyanser ved et tema som trolig ikke finnes i konvensjonell pensummateriale. Det finnes også en egen gratis TEDxTalk-app. Finnes i tillegg på Youtube.

Khan Academy

Khan Academy er en ideell utdanningsorganisasjon som tilbyr gratis nettbasert undervisning gjennom videoer og interaktive oppgaver. Siden er spesielt god på undervisning innen naturvitenskap og fungerer godt som både innføring og repetisjon av ulike emner. Har en egen nettside, men videoene finnes også på Youtube.

Netflix

Netflix kan brukes til mer enn å bare fråtse i serier. Seriedistributøren tilbyr et stort utvalg av forskjellige dokumentarer som kan fungere som akademisk påfyll når man er sliten og litt lei av å lese. Vær likevel var på at alle dokumentarer lages med en agenda, så kos deg med læringen med en god dose skepsis på si.

NRK nett-tv

Et alternativ til dem som ikke vil betale for Netflix. NRK har også et imponerende stort utvalg av dokumentarer, særlig på norsk talespråk. Her gjelder de samme reglene for å være kildekritisk som for andre strømmetjenester. Bruk dokumentarene som et akademisk avbrekk, men ikke som en primærkilde for faglig innhold.

VPN

Virtual Private Network (VPN) gir deg mulighet til å være koblet til NTNUs nett hvor som helst i verden, så lenge du har tilgang på wifi. Denne tilgangen skaffes gjennom en ekstern, men trygg programvare som lastes ned på din pc. VPN gir en rekke fordeler som blant annet tilgang på en rekke aviser, utallige tidsskriftsartikler, ordboktjenesten ordnett og mulighet til å laste ned programvarer tilbudt av NTNU, alt gratis. Søk opp informasjonen på NTNUs nettsider, eller henvend deg til din nærmeste Orakeltjeneste for assistanse og eventuelle spørsmål. Vær oppmerksom på at bruk av NTNUs VPN gir deg utvidet tilgang til journaldatabasene i denne saken.

Endnote

Et fiffig program for å lage og lagre litteraturreferanser på en strukturert og korrekt måte. Endnote tilbyr de aller fleste kildeformateringer, og lagrer samt setter kildereferanser rett inn i

teksten og bibliografien ved noen museklikk. NTNU tilbyr Endnote-programvaren gratis og gir i tillegg kurs og opplæring i riktig bruk av programmet. Det blir tilbudt kurs gjennom hele semesteret og påmelding til kurs kan gjøres på NTNUs nettsider, eller henvend deg til nærmeste informasjonsskranke på ditt campus for nærmere instruksur.

Oria

Oria er NTNUs elektroniske database for trykte artikler, tidsskrifter og bøker. Ved videre behov kan en også finne masteroppgaver, doktorgradsavhandlinger, bøker, musikk, film og mer. Se gjerne etter om deler av ditt pensum finnes i Orias databaser. Søk i Oria gir deg i tillegg også treff i eksterne databaser.

Store Norske Leksikon

Store Norske Leksikon (SNL) er et nettbasert leksikon. SNL møtes også med skepsis, på lik linje med Wikipedia, men tilbyr betraktelig mer kildesikker kunnskap. Alle artikkelforfattere er som oftest eksperter innenfor sine fagfelt, og kan kontaktes ved spørsmål om innholdet. SNL forklarer hvert tema og konsept på en enkel og presis måte uten å ty til for mye fagspråk. Alt innhold er selvfølgelig på norsk.

Tidligere eksamensoppgaver

NTNU legger ut tidligere eksamensoppgaver for de fleste studieretninger på sine nettsider. Man kan stort sett finne disse gjennom et kjapt søk på «NTNU eksamensoppgaver» og navnet på ditt institutt. Dersom man ikke finner noe, kan man søke på fagkoden til emnet. Det kan være greit å ta en titt på gamle eksamensoppgaver for å se hva som vektlegges mest i pensum og dermed kanskje også på eksamen. Ta forbehold om at eksamensformen kan endre seg fra år til år. Kontakt din faglærer om du ikke finner tidligere eksamensoppgaver for ditt fag eller studie.

Diverse journaldatabaser

Gjennom NTNU har man også tilgang til flere av verdens største journaldatabaser.

Journal Storage (JStor) tilbyr mer enn 12 millioner journalartikler, bøker og primærkilder, datert fram til senest 2012. Her kan man laste ned alle artikler og bøker som PDF. JStor støtter også Endnote. Nettstedet tilbyr akademisk innhold fra 75 ulike disipliner, så her finnes det mye kunnskap.

Google Scholar, søkemotorens egen bibliografiske database, lar deg søke opp akademisk litteratur av alle slag på kryss og tvers av internett. Det finnes i tillegg spesifikke måter å søke opp nøkkelord på slik at man lettere finner fram til nøyaktig den kilden man skal ha.

Directory of open access articles (DOAJ) er en tidsskriftdatabase som huser rundt 10 000 tidsskrifter spredt utover de aller fleste akademiske disipliner.

Sage Publications er et velkjent akademisk forlag som utgir bøker og mer enn fem hundre tidsskrifter. Sage er størst innenfor samfunnsvitenskap, medisin, humaniora og naturvitenskap, men har akademiske tekster om det aller meste av interesse og behov. Sage er mest brukervennlig over VPN eller Eduroam, da mange av deres publikasjoner ikke er fritt tilgjengelig. **UD**

Campusutviklingen setter studentidretten på spill

I løpet av 2021 skal det nye idrettsbygget ved Elgeseter gate 10 stå klart, men det er usikkert hvordan dette vil påvirke studentidretten i Trondheim.

TEKST: Sofie Flølo Dyrstad, Magnus Johannessen | FOTO: Lea Roppen Kielland

Sit Idrett opplever i dag det største antallet medlemmer de har hatt noensinne, i tillegg til sprengt kapasitet på treningsarealene sine. Underveis i campusutviklingen skal både Dragvoll Idrettssenter og Sit Idrett Portalen legges ned. Sit vil da stå igjen med reduserte treningsarealer. Dette er arealer som må erstattes og utvides, da Sit opplever en stadig økning i antall medlemmer.

Det nye idrettsbygget har lenge vært høyt prioritert i campusutviklingen. Elgeseter gate 10 er derimot bare ment som en erstatning for idrettssenteret ved Portalen når det legges ned i 2021.

Kan legge press på studentidretten

NTNUI er en stor del av treningstilbudet for studentene i Trondheim. Med sitt mangfoldige treningstilbud er det derfor viktig at det blir tilrettelagt for treningsarealer de kan ta i bruk. NTNUI har enda ikke fått arealer til å erstatte idrettssenteret på Dragvoll når det blir lagt ned. NTNUI er nødt til å si nei til over 800 søkere hvert år på grunn av mangel på treningsarealer. NTNUI-leder Eirik Søreide Hansen sier det er viktig at de får treningsarealer til å erstatte Dragvoll hvis de skal kunne fortsette å operere som de gjør i dag.

– Hvis vi ser på hva som legges ned, så kommer det til å ha ganske drastiske konsekvenser og antall treninger til gruppene må rett og slett gå ned. Da har vi Portalen som trolig legges ned i 2021 og Dragvoll som legges ned i 2027. Men så kommer jo Elgeseter gate 10 som har en ny hall. Den håper vi kommer i 2021, så det vil bli en forbedring, forklarer Søreide Hansen.

Hvis campusutviklinga ikke inkluderer enda et idrettsbygg til å erstatte idrettssenteret på Dragvoll, så kan det hende at NTNUI blir nødt til å kutte ned på antall idretter. Søreide Hansen

ser derimot positivt på campusutviklingen som skjer, men poengterer hvor viktig det er å finne en erstatning for Dragvoll. Han har et sterkt ønske om at idrettssenteret på Dragvoll skal erstattes med en større hall enn den som er der i dag. Hvis det skjer vil kapasiteten til NTNUI kunne utvides jevnt framover.

Leder for NTNUI Dans, Lars Gjørme, tror nedleggelsen av Dragvoll idrettssenter kan ha følger for de idrettene som er avhengig av større arealer hvis treningshallene på Dragvoll ikke blir erstattet.

– Vi har to store idrettshaller på Dragvoll som benyttes hele tiden. Der bekymrer jeg meg for kutt med mindre man kommer med en erstatning på det nye campuset, forklarer Gjørme.

Kjemper for større treningsarealer

I dag finner du treningssentre overalt i Trondheim. Studentene i Trondheim har nesten alltid et treningssenter i nærheten av seg. Likevel opplever sentrene at kapasiteten deres ofte blir overskredet. Det er kø for å bruke treningsapparatene fordi flere av dem er for fulle.

Gløshaugen idrettsbygg ligger for eksempel sentralt i forhold til både sentrum og campus, men opplever derfor at treningslokalene deres ofte er fulle av studenter som vil trene. Nedleggelsen av Dragvoll og Portalen faller derfor ikke i smak hos alle, i og med at nedleggelse av disse sentrene vil senke kapasiteten uten at det nye idrettsbygget på Elgeseter gate 10 vil være i stand til å gjøre opp for begge.

Med Elgeseter gate 10 er målet et sentralt treningssenter som kan møte studentenes treningsbehov. Velferdsdirektor for Velferds-tinget, Espen Munkvik, sier at det nye idrettsbygget skal gjøre treningstilbudet enda bedre for studentene i Trondheim.

NYTT IDRETTSBYGG

- Skal ha et areal på ca. 5000 kvadratmeter.

- Skal være et kombinert undervisnings- og idrettsbygg for helse- og sosialutdanningsene.

- Erstatte Sit Idrett Portalen når det blir lagt ned.

- Skal inneholde en større treningshall som kan brukes til en rekke idretter, mindre saler til gruppetrening, et rom for styrketrening og et rom for kondisjonstrening.

- Det nye idrettsbygget i Elgseter gate 10 vil være et tillegg til det allerede eksisterende tilbudet for studentene i Trondheim, forteller Munkvik.

Idrettsbygget er derimot ikke ment som erstatning for treningssenteret på Dragvoll. Ifølge Søreide Hansen jobbes det for å finne erstatninger for Dragvoll.

- Vi har fått beskjed fra prosjektgruppen til campusutviklingen at alle treningsarealene til Sit på Dragvoll skal erstattes, men det er et stort bygg, og vi har ikke fått areal. Vi er på alle møter og kjemper, og vi håper at vi kommer langt i det kommende året mot slutten av planleggingsfasen, utdyper Søreide Hansen.

Han forklarer videre at NTNUI jobber hardt med å få tilgang til andre treningsarealer i tillegg til Elgeseter gate 10.

- Vi vurderer å kjøpe oss inn i Trondheim

LEVENDE CAMPUS: Gløshaugen skal etter planen bli en studieby med et levende campus hvor trening og uteliv står sentralt.

LEDER FOR NTNUI: Eirik Søreide Hansen mener at studentene i Trondheim har et av de beste treningstilbudene i Norge

Spektrum og jobbe med kommunen. Der har vi sterke støttespillere. I tillegg håper vi å komme oss inn på Kalvskinn. Der har NTNU en treningshall som er forbeholdt lærerstudenter. Så de har den hele uken når de trenger, men vi håper å få effektivisert det slik at vi kan komme inn der i hvert fall noen dager i uka, forklarer Søreide Hansen.

Må kanskje flytte vekk fra campus

Etter planen skal det nye idrettsbygget bli et kombinert undervisnings- og idrettsbygg. Formålet er å skape en institusjon hvor idrett, forskning og undervisning utfyller hverandre. Det er derimot ikke sikkert at trening blir prioritert i det nye idrettsbygget.

- Det er naturlig at undervisningen og alt arbeid som foregår på NTNU blir prioritert først, men det er synd om universitetets eget idrettslag kommer i andre rekke, for vi har et arealkrav vi også, forklarer Gjørme.

NTNUI Dans står ikke i fare på grunn av campusutviklingen, men det er derimot ikke sikkert at de får muligheten til å benytte seg av universitetsområdet.

- For NTNUI Dans sin del er det litt lettere å finne andre lokaler. Vi har ikke de store flatebehovene som flere andre idretter har. Vi trenger et rom med speil og stort nok gulv, men må vi flytte vekk fra campus er det kjedelig og uheldig for tilknytningen vi føler til universitetet, mener Gjørme.

Håper på et tettere samarbeid med dansevitenskap

Gjørme ser på dans som en viktig aktivitet for både studenter, ansatte og innbyggere i Trondheim. NTNUI Dans holder ukentlige dansekurs for over 800 studenter i Trondheim.

Gjørme ser på campusutviklingen som en god mulighet til å knytte NTNUI Dans nærmere opp mot fagmiljøet ved NTNU, spesielt masterstudiet

i dansevitenskap. Sammen har dansevitenskap og NTNUI Dans allerede et samarbeid om utdanning innen danseinstruksjon.

- Vi har en instruktørutdanning sammen med dansevitenskap som frivillige instruktører hos oss får ta. Instruktørene får i tillegg studiepoeng når de har gjort ferdig praksisen sin, forklarer Gjørme.

NTNUI Dans opererer hovedsakelig på Sit Gløshaugen, men har også treninger på Dragvoll, Portalen og to egenfinansierte dansestudioer ved Nyhavna. Dansevitenskap holder hovedsakelig til på Dragvoll, men flyttes ned til Gløshaugen når campus på Dragvoll blir lagt ned. Gjørme er optimistisk til at det kan oppstå et enda bedre samarbeid mellom NTNUI Dans og dansevitenskap.

- Dansevitenskap er på Dragvoll, men vi har mesteparten av undervisningen vår på Gløshaugen og Nyhavna. Når distansen blir enda kortere, så blir det kanskje enda lettere å samarbeide, forteller Gjørme.►

TRONDHEIMSMODELLEN

- Gir studentene i Trondheim et av de beste treningstilbudene i Norge.
- Innebærer et samarbeid mellom Sit, NTNU og NTNUI, hvor NTNU sponser drift av anlegg.
- Gir medlemmene i studentidrettslag rabatt på medlemskort til Sit.

Kan gi høyere treningsavgift

Etter planen skal avsatte midler og de sparte leieinntektene ved nedleggelsen av Portalen være en del av finansieringen av Elgeseter gate 10. Hvis dette ikke er tilstrekkelig til å finansiere idrettsbygget må Sit vurdere om det er nødvendig å øke treningsavgiften for å kunne klare det.

Pris og tilgjengelighet er en viktig faktor for studentene når de skal vurdere treningstilbud. For mange studenter er det viktig med et treningssenter i nærheten av der de bor og ikke bare i nærheten av campus. Det vil derfor bli nødvendig med flere treningssentre som flere studenter kan benytte seg av.

Sit har den billigste treningsavgiften i Trondheim i dag. Dette er et resultat av den såkalte Trondheimsmodellen. Dette gjør treningstilbudet til Sit til et av de mest attraktive treningstilbudene for studenter i Trondheim.

– Treningsavgifta er avhengig av hvor stort tilbudet til Sit er. Herunder hvor mange sentre man har i drift, hvor mange gruppetimer man har tilgjengelig og den generelle lønns- og prisstigningen som er i markedet. Sit arbeider for å holde prisene på et lavest mulig nivå for studentene og et overskudd hos Sit vil gå tilbake til studentene, forklarer Munkvik.

Har det beste treningstilbudet i Norge

Ifølge Søreide Hansen er det viktig å holde treningsavgiften lav. Treningssentre med overskredet kapasitet og en ikke-konkurrerende årsavgift vil ikke bidra til å heve det allerede gode treningstilbudet studentene i Trondheim har, men heller bidra til å svekke det. Søreide Hansen forteller at NTNUI er i forhandlinger med Sit om hvor høy treningsavgiften burde være.

– Det er en evig diskusjon mellom NTNUI og Sit hvor avgiften bør ligge. Nå har vi bestemt oss for å gå inn i diskusjoner om en øvre grense. Dette må være en avgift som settes av begge. Vi skal jobbe for at prisen holdes lav. En lav terskel for trening er veldig viktig, forteller Søreide Hansen.

Søreide Hansen tror derimot ikke at en økt treningsavgift vil føre til at studenter i Trondheim kommer til å se etter andre

treningstilbud. Ifølge han kommer Sit alltid til å ha det billigste tilbudet i Trondheim. Målet er at pakkeprisen til Sit skal være billigere enn de billigste treningstilbudene byen.

– Sit har de beste gruppetreningene og supre treningsfasiliteter. Medlemskap i Sit og NTNUI er billigere enn prisene samskipnadene i andre byer har på bare egentrening. Det er ganske vilt. Det er fordi NTNU støtter sterkt opp under idrettstilbudet.

Vil gjøre trening mer tilgjengelig

NTNU sitt mål med campusutviklingen er å skape en større, mer urban og bynær campus som skal samle alle de forskjellige fagmiljøene spredt rundt byen ved Gløshaugen. Gløshaugen skal ikke bare ligge nært sentrum, men også ha

sin egen bystruktur med sitt eget servicetilbud. Søreide Hansen ser mange muligheter i dette når det kommer til trening.

– Et av NTNUIs ønsker er at trening blir mer integrert i campusutviklingen. Vi vil ikke at campus skal stenge etter at forelesning er over, men at det skal være litt som en by. Etter forelesning er det trening og uteliv. For eksempel skal grupperom og forelesningssaler bli brukt til trening som dans, kampsport eller gruppetimer,

sier Søreide Hansen.

– Det er den frivillige innsatsen vi er avhengig av. Da er arbeidsvilkårene ganske viktige. At det er campusnært og at man kan møte folk fra andre studieretninger er positivt, forteller Gjølme.

– Nå som trening knyttes direkte opp mot akademisk resultat, blir det viktigere for universitetet å støtte opp under det som en naturlig del av hverdagen til studentene, avslutter Søreide Hansen. **UD**

Gullball:

Ingebrigtsen-brødrene:

Bragdene til Ingebrigtsen-brødrene er mange, ikke bare sammen, men også hver for seg. Yngstemann Jakob Ingebrigtsen har imponert mye denne sesongen. Ikke bare har han tatt to EM-gull i friidrett i år, men han er også tidenes yngste mannlige europamester i friidrett. Selv om Jakob kanskje er den mest imponerende av Ingebrigtsen-brødrene, så skal man ikke ignorere storebrødrene hans heller. Mellomste bror Filip pådro seg nylig ribbeinsbrist da han løp 1500 meter i EM, men deltok likevel i Diamond League i Zürich. Sist fortjener kanskje også eldste bror Henrik en liten hyllest for det han har fått til i løpet av karrieren sin.

Rødt kort:

Fantasy-eksperter:

De kaller seg eksperter, men de har ikke skaffet seg mange poeng, for å si det sånn. Første runde i Premier League-fantasy var mildt sagt en katastrofe som i valgte å følge etter diverse tips av såkalte «fantasy-eksperter». Ikke visste vi at det var mulig å få en så lav poengsum i den engelske ligaen. Heldigvis begynte ting å jevne seg ut i andre runde da vi fulgte våre egne instinkter om hvilke spillere jeg burde bruke. Moralen er at ting går bedre hvis man ikke stoler på andre.

MERKEVARE
BRILLER
25%
INKL. COMFORT GLASS

SYNSPRØVE
50%
NÅ 395,-

EYE
FACTORY
SEE BETTER • LOOK BETTER

Tilbud gyldig t o m 31. des 2018 og kan ikke kombineres med andre tilbud. For timebestilling på Trondheim Torg 458 70 611

Kvinnekamp med pennen i hånda

Forfatter Marta Breen og tegneserieskaper Jenny Jordahl har begge brennende lidenskap for likestilling og rettferdighet.

TEKST: Sandra Victoria Holst | FOTO: Kjersti Iversen

Med ulik bakgrunn, men samme kampsak har Breen og Jordahl funnet et godt samarbeid. De siste tre årene har de gitt ut fire bøker som alle omhandler hvordan kjønnene blir og har blitt behandlet. Deres nyeste bok *Kvinner i kamp - 150 års kamp for frihet, likhet og søsterskap* kom 8. mars i år, og har fått stor oppmerksomhet internasjonalt. Det er tydelig at duoen har mye på hjertet og god dynamikk når de formidler viktige temaer som kjønnsroller, skjønnhetspress og rettigheter. De to jobber mye hver for seg med tegning og tekst, men møtes i blant for å gå gjennom manus.

– Vi får så mange ideer hver gang vi møtes at det er best å ikke treffes for ofte, sier Breen.

Utålmodig ildsjel

Breen har jobbet mesteparten av sitt voksne liv som journalist og forfatter, en vei hun har valgt uten hjelp fra noen utdanningsinstitusjoner. Hun kjente aldri noen dragning mot det akademiske miljøet, til tross for at mange i hennes aldersgruppe har tatt utdannelser. Selv tror hun at det kan ha noe med miljøet og familien hun vokste opp i å gjøre.

– Foreldrene mine var med i AKP(m-l), og i det miljøet sto ikke akademia så høyt i kurs. Jeg var nok litt for rastløs og utålmodig til å studere da jeg var i begynnelsen av 20-åra. Jeg ville bli lest av mange med én gang, ikke bare av en professor på universitetet, sier hun.

Etter videregående gikk hun et år med teater på Romerike folkehøyskole før hun begynte å jobbe. Hun startet arbeidslivet med å jobbe i barnehage, før hun prøvde seg som servitør og postbud.

– Deretter arbeidet jeg som frilansjournalist i

et par dameblader, før jeg greide å klore meg fast i Dagbladet. Mens jeg jobbet der begynte jeg å skrive på den første boka mi, *Piker, vin og sang*, som tok for seg historien om kvinner i norsk pop og rock.

Feministduoen blir til

Boken, som ble gitt ut i 2006, skulle vise seg å bli den første av ti bøker. Alle tar for seg temaer hun vil belyse i samfunnet. Gjennom bøkene og tekstene sine har hun blitt en sterk stemme for feminismen i Norge. Fire av bøkene har hun laget i samarbeid med tegneserieskaper Jenny Jordahl, som hun kom i kontakt med i arbeidet med boken *F-ordet*, en bok der Madeleine Schultz er medforfatter.

– Madeleine og jeg hadde lagt merke til Jennys tegneserier gjennom noen morsomme oppslag i Aftenposten og vi tre fant umiddelbart tonen da vi møttes. Selv hadde jeg hatt lyst til å jobbe med tegneserier i lang tid, men ettersom jeg ikke kan tegne stoppet det opp. Så for meg har samarbeidet med Jenny vært en drøm som har gått i oppfyllelse.

Livet blant dyrene

Jordahl gikk tegning, form og farge på videregående og ble anbefalt å søke seg videre innen grafisk design på Westerdals eller Kunsthøgskolen i Oslo. Sistnevnte kom hun inn på som 19-åring, og gikk ut med en bachelor i visuell kommunikasjon.

– Det var en ganske surrete utdanning, så jeg følte meg ikke spesielt rusta for arbeidslivet etterpå. Jeg gikk arbeidsledig i noen måneder, og fylte dagene med å lage små selvbiografiske tegneserier.►

KVINNER I KAMP:
150 ÅRS KAMP FOR
FRIHET, LIKHET OG SØSTERSKAP

- Utgitt 8. mars 2018 av Cappelen Damm
- Skrevet av Marta Breen og illustrert av Jenny Jordahl
- En innføring i feminisme i lys av #metoo og 40-årsmarkeringen av likestillingsloven

Kilde: Cappelen Damm

Kvinner i kamp: Marta Breen (t.v) kom i kontakt med tegneserieskaperen Jenny Jordahl da de jobbet sammen med boka *F-ordet*. Samarbeidet har blitt til hele fire bøker.

Tegneserien med navnet *Livet blant dyrene* har blitt etablert gjennom bloggen med samme navn og har etter hvert også havnet i Aftenposten. Siden hun begynte å lage seriene har Jordahl hatt flere samarbeid og jobbet som designer, illustratør og forfatter. Hun begynte å ta de små jobbene hun kunne finne og hadde freelance-oppdag som grafisk designer for Naturvernforbundet, Spire og andre ideelle organisasjoner.

– Det var en veldig givende tid, selv om jeg ikke alltid var sikker på om jeg kom til å greie å betale husleia.

Politisk oppvåkning

Etter hvert fikk Jordahl jobb i et designbyrå og ble senere art director i TV 2. Hun trodde det var grafisk designer hun skulle bli, men ble lei av å lage reklame for andre og ville heller gjøre noe hun fant mer meningsfylt. I motsetning til Breens oppvekst var ikke politikk og feminisme viktige tema i Jordahls barndomshjem. Da hun jobbet i TV 2 begynte tyngre tema å bli belyst

i tegneseriene hennes. Hun tok opp saker som gikk på mediebransjen, forskjellsbehandling av kvinner og menn, samt trakassering på arbeidsplassen.

– Rundt dette tidspunktet gikk debatten om reservasjonsretten, og feministiske stemmer var tydelige i media og på internett. Dette førte til en politisk oppvåkning for meg. Jeg engasjerte meg i det feministiske miljøet, begynte å lage tegneserier i ulike aviser og ga etter hvert ut *F-ordet* sammen med Madeleine og Marta.

Kort tid senere sluttet hun i TV 2, satset alt på tegneseriene og jobbet freelance for organisasjoner hun støttet.

– Det har vært en kronglete vei med en del avstikkere, men nå har jeg vært med på å lage elleve bøker, så det gikk jo bra!

Ettertraktet i utlandet

I tiden etter utgivelsen på selveste kvinnetiden har rettighetene til boken blitt kjøpt opp av en god håndfull land, deriblant USA, Albania, Sverige, Frankrike og Italia. Ifølge forlaget

Cappelen Damm skal det i mange land ha vært en heftig budkrig om rettighetene til boken.

Mange er også interesserte i den grafiske boken om kvinnekampens historie, som i likhet med boken *60 damer du skulle ha møtt*, er et samarbeid Breen og Jordahl har med foreningen Leser søker bok. Tanken er at bøkene skal være lett tilgjengelige for alle typer lesere, og ikke inneholde fremmedord og kompliserte setninger.

– Det er en litterær, demokratisk tankegang vi liker godt. Målet med prosjektet vårt er jo å nå bredt ut med viktige historier, sier Breen.

Gjennom de fengende tegneseriene og historiene sprer de to kunnskap om likestillingens historie, men også om hvordan det står til med saken i dag.

– Mange tror at den feministiske kampen er et tilbaketrukket stadium i vestlige land, men dessverre ser vi at rettigheter kan bli tatt fra deg igjen. Det er fremdeles stor forskjell på samfunnets forventninger til jenter og gutter, kvinner og menn, mødre og fedre. **UD**

KULTURNATT TRONDHEIM

FREDAG 14. SEPT 16:00 - 02:00

Se program her: www.kulturnatt-trondheim.no

Jeg velger **M** MIDTBYEN.NO

Hold deg oppdatert!

De nyeste butikkene

Spise ute? Gode tips!

Hva skjer i helgen?

Følg **Midtbyn** på Facebook

Følg **@Midtbyen** på Instagram

Meld deg på vårt nyhetsbrev

PÅ GULVET: Rektor Gunnar Bovim ved Ntnu var en av flere ansatte som tok en kveld som faddervakt

NATTENS HELTER

Frivillige tok tak under fadderuka for at kvelden skulle ende godt for festglade studenter. Den forebyggende medisinen var enkel: Brød og vann.

TEKST: Bjørn Kvåle Tromsdal | FOTO: Lisa Botterli Flostrand og Torstein Olav Eriksen

PÅ VAKT: Sindre Stene (til venstre) har oversikten over mannskapet som i kveld består av 13 frivillige.

For mange har fadderuka, i år som tidligere år, vært preget av fest i de sene nattetimer. Mens folk debatterer hvorvidt rus og fest får for mye fokus i fadderuka, har faddervaktordningen bare ett eneste fokus: At festen som skjer skal være trygg å delta på for alle. Under fadderuka har frivillige stått parat utenfor Studentersamfundet og i Nordre gate. Her har slitne faddere og fadderbarn fått ei brødskeive og en kopp vann i hånda, og en pust i bakken, enten om de er på vei hjem eller til neste fest.

En enkel, men viktig jobb

Sindre Stene er det eneste styremedlemmet på jobb denne kvelden. Han har oversikt over hvilke frivillige som er på jobb, og hvordan mannskapet fordeles mellom Nordre gate og Studentersamfundet. Kvelden starter med en briefing hvor Stene informerer om kveldens aktiviteter. De frivillige får beskjed om å holde seg hydrerte, og om å ikke gå alene. Han deler også ut skryt.

– Dere er ryggraden i faddervaktordningen, sier han.

De totalt 13 frivillige på jobb denne kvelden fordeles på de to stedene, og får utdelt refleksvestene sine. Klokka nærmer seg 22, og vi er på vei over Elgeseter bru for å sette opp teltet utenfor Studentersamfundet.

Allerede på brua møter vi studenter. Glisene forteller om beruselse på både livet og diverse polvarer. Det brukes utestemme, og stemningen er gjennomgående god. En stemning som foreløpig er spredd over byen, men som i løpet av natta samles på de større utestedene, hvorav Samfundet er et av de mest populære. Jeg får en high five av en forbipasserende, før vi når Samfundet og teltet settes opp.

– Folk har lyst til å hjelpe til. Vi har fått brød fra Kiwi og pledd fra NSB, og Sit hjelper oss med bil som vi får disponere fritt. Samfundet stiller også med info om hvor mye folk de har inne slik at vi vet hva vi kan forvente av pågang, sier Stene.

Denne tirsdagen er det ikke noen arrangementer på Samfundet, så vi får beskjed om at kvelden kanskje blir kort. Likevel blir køen fort lang, og det er tydelig at studentene ikke trenger en unnskyldning for å finne veien til Samfundet.

Mer enn en brødskeive

Martin Pham og Kristoffer Mamelund har begge fått seg et glass vann, og er klare til å ta fatt på køen som sakte fortæres av inngangsdørene på Studentersamfundet. De skryter av jobben som gjøres av de frivillige i det lille teltet.

– Vi har vært innom et par ganger i løpet av fadderuka. De gjør en veldig god jobb, og det føles også naturlig å slå av en prat med de som serverer deg gratis mat og drikke en sen kveld.

Mange er innom, og gang på gang brer det seg et smil over studentene som nettopp har skjønt hvor godt den brødskeiva faktisk smakte. De frivillige er også tilfredse, og har forskjellige grunner til å stille opp. Noen vil gi tilbake etter selv å ha fått noe godt ut av ordningen. Andre har en større bakhistorie for valget.

Mina Wang Husby er frivillig faddervakt. Hun ønsker å bidra til en sikrere kveld ute for studentene etter at en BI-student ble funnet død i Nidelva sent i august i fjor.

– Jeg har en barndomsvenn som studerte sammen med ham. Vennen min ble dypt preget av hendelsen, noe som igjen fikk meg til å ►

ønskeå delta i et arbeid som dette.

Selv om omstendighetene rundt dødsfallet ikke er sikre, tror Husby at et tilbud som dette kan få studenter til å ta vare på hverandre, og ha ringvirkninger utover den enkle brødiskiva. Hun har derfor valgt å stå faddervakt flere ganger under årets fadderuke.

NTNU er med

Det er ikke bare studenter som tar til gatene for å stå faddervakt. Natt til lørdag sto også rektor Gunnar Bovim ved NTNU faddervakt i Nordre gate. Over telefonen forteller han at det har blitt en tradisjon for ham å være med, og at han har vært med hvert eneste år siden ordningen startet for fem år siden.

– De fleste prorektorene og dekanene har stått ute en kveld. Det er en fin erfaring å treffe studentene på denne måten. Det aller meste som skjer i fadderuken er både positivt og viktig, og folk synes det er fint å bli tatt hånd om, enten det er med en matbit eller et råd om å gå hjem å legge seg. Noen trenger å komme seg hjem, og noen kan greit være på byen. Det valget må tas selv.

Bovim forteller at NTNU har fokus på å redusere rusbruken i studentbyene, og skryter av

linjeforeningene som har opplegg hvor man kan ha det hyggelig uten å drikke.

– Mitt inntrykk er at fadderuka har endret seg positivt de siste årene. Det syns jeg er veldig bra. Det skal være hyggelig å starte på NTNU, og det er ikke nødvendig å drikke for å bli kjent, konstaterer rektoren.

Kvelden går sin gang

Det blir stadig flere folk utenfor Studentersamfundet. Stemningen er fortsatt god, og studentene oppfører seg bra. Sindre Stene tar en siste statussjekk med de frivillige utenfor Samfundet.

– I år har det vært stille og rolig. Ikke en eneste slåsskamp eller ulydighet å spotte. Uansett er det ikke vår jobb å oppklare slike situasjoner, men vi tar derimot vare på folk som er for fulle. Det hender at vi hjelper folk å komme seg hjem, enten ved å få dem i en taxi og sende med dem spypose og pledd, eller ved å følge dem hjem. Så lenge det ikke er alt for langt, så er det ingen problem for oss å få folk trygt til døra, sier Stene.

Nå skal han sette kursen mot Nordre gate for å se hvordan ting står til. Kjenner han Trondheim rett, er stemningen god der også. **UD**

Visdom fra fadderperioden

Vi har gått undercover i fadderuka og spurt faddere og fadderbarn om råd og erfaringer, do's and dont's.

TEKST: Øystein Soknes Christie, Sofie Flølo Dyrstad | ILLUSTRASJON: Trude Telle

“ Det dummeste du kan gjøre er å ikke være med på noe av fadderopplegget. Det handler ikke om alkohol, men om samhold og det å bli kjent med medstudentene dine. *Fadderbarn, statsvitenskap, 21*

“ En ting som kan være smart er å lage kollokvie tidlig i faddderperioden. Ikke bare se på hverandre som party-people, men husk på at de virkelige studiene starter snart. *Fadderbarn, statsvitenskap, 25*

“ Delta på så mye du orker, men ikke et minutt mer. *Fadderbarn, datateknologi, 21*

“ Ikke bad i en fontene. Skoene dine blir våte, og da har du ikke ordentlige sko resten av uka. *Fadder, lektor, 20*
(Eller ha med flere par sko til Trondheim, red.anm.)

“ Man må bruke sitt eneste laken til toga og etterpå innse at det ikke akkurat er hvitt nok til å sove på lenger. Man må bruke to timer på toga-tutorials, men likevel miste fullstendig kontrollen over plagget i løpet av kvelden. Deretter må man innse at det faktisk ikke gjør noe å danse i undertøy i Storsalen, fordi alle de nye vennene dine også gjør det. *Fadderbarn, fysikk og matematikk, 24*

“ Du kan komme unna med å gå med alle mulige antrekk på byen. Pysj, toga – ingen bryr seg, fordi de vet det er fadderuke. *Fadderbarn, Europastudier, 21*

“ Ikke vær den som blir sørpe første kvelden. Det er ikke det beste førsteinntrykket. *Fadderbarn, statsvitenskap, 21*

“ Hadde du en litt rolig russetid? Ikke føl at du må bevise noe i fadderperioden. De fleste kan gå på en smell, men hvis du kommer rett fra videregående og prøver å overkompensere for manglende natteliv i russetiden er du ekstra utsatt. *Fadderbarn, datateknologi, 21*

“ Ikke si at det ikke er drikkepress 200 ganger i løpet av en drikkelek. *Fadder, lektor, 20*

“ Folk tror det er en forlengelse av russetida, men det er det absolutt ikke – det er mye morsommere! *Fadderbarn, statsvitenskap, 21*

“ Man må lære på den harde måten at det tar lang tid å lære seg å kjenne gangene på Samfundet. Det er som oftest lettere å finne nye venner der inne enn å finne igjen de gamle. *Fadder, fysikk og matematikk, 24*

Gråteguide til nye dragvollstudenter

Ikke la sorgen holde deg hjemme
fra skolen – ta den med!

TEKST: Maria Bonnevie-Svendsen Furuheim | ILLUSTRASJON: Mia Edvardsen

Som ny student blir du overlesset med guider. Utestedsguider, studieguider, guider til oppgaveskriving, piker, øl, og forlystelse (som oftest ikke de samme). Dette, derimot, er en guide til bruk når ting generelt suger, og alt er for mye. Ingen vil gråte på lesesalen, men det trenger du heller ikke gjøre. Her er alt du trenger for å gråte ut dine sorger i ro og mak.

1 – TOALETET

Å gråte på toalettet er et klassisk valg, og ikke uten grunn. Du har hatt noen fine stunder der, og tilgangen på snytepapir er jevn. Det er derimot lett å gå i fella når det gjelder toaletter. At store toaletter med mange båser ikke burde benyttes sier seg selv, men mange tenker kanskje ikke over at også de små en-båse-toalettene heller ikke nødvendigvis er godt lydisolerte. Du bør også passe godt på hvor de befinner seg. For eksempel bør du ikke benytte deg av ditt eget institutts toaletter når du skal hyle over semesteroppgaven du ikke fikk godkjent, med mindre det er en del av et større taktisk spill.

De mest isolerte toalettene er nok handikaptaolettene du finner i fjerde og femte etasje i bygg åtte, som du får adgang til fra trappa på motsatt side av Akademika. Ellers kan du selvsagt også benytte deg av andre institutt, men pass på: Dørene stenger klokka fire. Vil du virkelig bli reddet ned fra broa av mindre entusiastiske brannmenn på toppen av det hele?

2 – NIVÅ TRE, UNDER SF-FAKULTETET

Mange, men ikke alle, er klar over at man kan vandre helskinnet fra skapene under trappa ved D10, og over til skapene under trappa ved D15. Jeg innrommer at det er både trist, kaldt, og relativt stor gjennomgang der nede, men det finnes også mange hjørner og irranger. Nok til å tilby husrom for en stakkar som sa til venninna si at hun ikke kledde den nye kjolen fordi du hadde lyst på den selv, og nå angrrer bittert. Ikke bare er det så mye rart der nede at du glemmer hva du tenkte på til å begynne med. Du lar også venninna di seile sin egen sjø i det nye kanolageret du har funnet. Leter du godt nok finner du kanskje en bortgjemt yogamatte du kan trene vekk sorgene dine på, eller om du er mer som meg, ta en liten lur på.

3 – HVILEROMMENE

Ok, la meg stoppe deg her, for du har åpenbart ikke lest Sex på campus-reportasjen i (UD #5, 2016). I tillegg til at du må skaffe deg tilgang på forhånd, er det siste du trenger i livet ditt å måtte gråte over tapet av din fyrrige colombianske utvekslingsflamme, Eduardo, mens du ligger og marinerer deg i medstudenters kroppsvæsker.

4 – BØNNEROMMET

Ja, du leste riktig, Dragvoll har faktisk et bønnenrom, og et ganske fint et attpåtil. Det befinner seg i gangen inn til helsesøster ved siden av D1 (det er riktig – forbi kondomene). Ikke bare får du servert all den religiøse lektyre du kan tenke deg, rommet har attpåtil en god sofa, tepper, gitar, og levende lys. Sistnevnte trenger du fordi du er her sent på kvelden. Døra har nemlig ikke lås, så om du ønsker å være i fred for klimpreklare, skjeggete menn som forstyrrer deg i krampegråten, må du komme hit off-hours. Dette er heldigvis ikke et problem for deg, siden semesteroppgaven skal inn 23.59, klokka er 19.45 og du har hittil kun skrevet én side der du bedyrer at hugenott-forfølgelsene i Frankrike var «litt i overkant kjipe». Be til høyere makter, du trenger dem.

5 – HELSESØSTERS KONTOR

Helsesøsters kontor ligger i samme gang som bønnenrommet ovenfor (det er riktig – forbi kondomene, igjen). Til syvende og sist vil jeg anbefale å gråte ut dine sorger til noen som faktisk er betalt for å høre på deg, spesielt om det å føle deg forferdelig er noe du gjør litt for ofte. Helsesøster anbefaler at man bestiller time på forhånd, se nettsiden til Sit. Om det er spesielt ille, oppfordrer jeg også til å kontakte Sits psykologhjelp. Selv om det som oftest er lang ventetid, hender det ofte at man får hjelp etter langt kortere tid enn man hadde regnet med. Inntil videre: se tidligere avsnitt.

Magne of all trades

A-ha member and artist Magne Furuholmen normally visits Trondheim for one or all of the following reasons: To hold a concert, an art exhibition, or to visit his favorite burger joint.

TEKST: Kyrre Sandve Ryeng | FOTO: Michael Schult Ulriksen

One day has passed since A-ha's concert in Trondheim. The rest of the band, Paul Waaktaar-Savoy and Morten Harket, have already travelled to their next destination on the tour, but Magne is still in town to host an art exhibition.

– I don't have a lot of time, but we will get it done in 15-20 minutes, right, Magne asks as we are about to start the interview. He needs to get moving shortly after our meeting.

Yeah, sure, I tell him, as I scour through my long list of questions to decide which ones to prioritise.

We start talking about his links to the student culture in Trondheim. It is a well-known rumor

that his favorite burger joint in town is Sesam, located at the corner of Samfundet – the Student Society in Trondheim. However, it's not mainly the burgers that have made this a place he always visits when he comes to town.

So we have heard for a long time that you are a fan of Sesam, is all I manage to say before Magne cuts me off.

– I am a fan of Ibrahim, he says.

Magne's friendship with Ibrahim Mansour, the founder of Sesam, started out nearly 15 years ago, after Magne had held a solo concert at Samfundet. Shortly after meeting Ibrahim the first time, Magne invited him to make burgers

for a release party he was hosting in Oslo. Since then, they have remained close.

– I just think he is a fantastic guy. He also has this professional pride that makes fast food taste great.

When asked how to describe their friendship, Magne puts it this way:

– We have a kind of... multicultural bromance now. It is delightful to meet his kids and his grandchildren when I get here. Whenever I am here for a gig or an exhibition, I invite them to the event.

But Magne's relation to Samfundet does not stop there. He recalls the «highly energetic experience» from A-ha's concert at UKA in 2003. And after his solo concert, Magne was given a tour at Samfundet by night.

– Partying at Samfundet was the closest I ever got to an academic degree. I moved to England right after high school, so this was a rare glimpse into a student life that I never got to experience.

«Take On Me» and other drugs

On October 19th 1985, «Take On Me» reached number one on the US Billboard Top 100 chart, as the first song by a Norwegian band to ever reach that milestone. Featuring one of the most iconic keyboard riffs in the history of pop music, the song launched A-ha's career on the international stage.

When he first wrote the riff at age 15, however, Magne himself was not immediately hooked by it.

– Back then, Paul and I thought it was too commercial. Too «poppy». At the time, we were much more into the psychedelic universe.

He credits Morten, who claimed that it was «super catchy», for picking up on the riff when he joined the band in 1982/83. The song continues to be an important part of the band to this day, having been played and covered numerous times. It has frequently featured in movies and tv shows, most recently in *Deadpool 2* earlier this summer.

– That riff has paid for our houses, to put it that way. But luckily our career has gone beyond that.

And indeed it has. The band has released ten studio albums, recorded a song for James Bond, set the world record for largest live audience, and sold over 100 million records worldwide.

But while Magne and Paul were into psychedelic music, the interest for psychedelic things did not lead to a temptation to try drugs. For that they were simply too straight, according to Magne. They did try to find ways to get inspiration for new songs though.

– In our younger days, Paul and I tried to sleep over at each other's houses, with the intent to wake each other up in the middle of the night to write songs. We had heard that if you woke up during REM sleep, you would have almost LSD-like dreams. So we calculated the time it took until we reached REM sleep, and set the alarm for that.

What songs came out of that?

– Well, what happened was that we were just so goddamn tired that we turned off the alarm,

looked at each other, said «oh fuck it, this doesn't work», and went back to bed.

The drug culture simply never appealed to them, he explains, before he jokingly adds:

– The three of us do have a lot of peculiarities though, so I suppose that sometimes medications could have helped.

The music industry then and now

Magne has seen the music industry change over the years. While some Norwegian musicians, such as Kygo, have made a name for themselves abroad today, it was a different time in the early 80's.

– In those days, there was often a common understanding in the Norwegian music culture that as a Norwegian it was impossible to make it on the international stage.

Partly because of this, Magne is convinced that A-ha would never have come where they are today, if they hadn't tried their luck abroad. But things are very different now.

– Many of the barriers in the early 80's have

“No matter how far you go in any direction, A-ha will always remain a part of you.”

been wiped out in the digital age, and that's a good thing.

And yet, while it is easier to break through internationally now than a few decades ago, no other Norwegians have become quite as big as A-ha. There is no easy explanation to why they have succeeded to a much larger extent than others, according to Magne.

– We have got the best songs in the world and we have got the best singer in the world, Magne says with a smile.

And the best keyboardist?

Magne chuckles.

– Well, if you ask Chris Martin, he will say that. Then he gets serious.

– No, it sounds a bit cocky to put it that way. But we had high ambitions, and we did not see why we should not have the same chances to succeed as anybody else.

He points out that one possible explanation is that many Norwegian musicians may lack the hunger to go all the way.

– It is a bit odd that there are not more Norwegians who appear eager to try their luck

abroad. It might be because you can live fairly comfortably as a musician where they are today.

For his own part, Magne knows that success does not come by itself.

– When we left Oslo in the early 80's, we left our reasonably well-off families, and moved into some real ratholes in London, where we lived on a bare minimum for a couple of years. But we knew that we were not going to give up no matter what. And I think that is the key – you need to be willing to make sacrifices if you want to reach the top.

Our shared destiny

It is often said that A-ha has quit and come together again a thousand times. But Magne disagrees with that statement.

The band went on a seven-year long hiatus, starting in 1993, he explains. During that time, they went on doing different projects by themselves, and there was no certainty at the time that they would get back together again.

– But the only time we have said that «that is it, now we are done» was in 2010. And that happened because Morten and I were tired of it all. Then Morten changed his mind a few years later, which that left me to decide between blocking a reunion, or agreeing to put the band back together. I chose the latter, and I do not regret it. Although, I am glad we had some time off.

So what is the reason that you get back together to take on new projects, time and again?

– That is the shared destiny that is A-ha. No matter how far you go in any direction, A-ha will always remain a part of you.

This shared destiny that you talk about - is that what one of your latest songs, «Objects In the Mirror» is about?

– «Objects In the Mirror» is a retrospective song, in the sense that at one point in your life you find yourself in a place where you start looking back at the life that you have lived. It is a song where I looked back at both my time with A-ha and at my own life.

Magne who?

Yet, despite his fame, not everybody seem to know who he is. Magne speaks of the first time he met Per Høyem, the director of the gallery where they are going to hold today's exhibition.

– I was in Trondheim because of an A-ha concert. I think it was right before the we retired, in the 90's. I showed him my work, and we agreed to make an exhibition. Then he called me the next day, to say «Bloody hell, I did not know who you were», Magne says and laughs.

Not being remembered for his musical successes, is not necessarily a bad thing.

– Because he did not know who I was, he was to see the art itself, and not the popstar.

As the interview comes to an end, I look at the time, and realize that the interview lasted 33 minutes. Oh well, hopefully he won't be late for the exhibition. **UD**

Kos, kink og kunnskap

en guide til sexsjappene i Trondheim

Trondheim har fått rykte på seg for å være Norges hovedstad for «one night stands». Er trøndere så kåte at forbruket vårt krever hele fire voksne leketøysbutikker?

TEKST: Renate Sørgård | FOTO: Lasse Georg Tønnessen

Kondomeriet

Vibegynner der de fleste begynner når hormonene tar overhånd i tenårene, nemlig på Kondomeriet. Butikken er veldig strategisk plassert, rett ved sjokoladebutikken. Kondomeriet vil, i likhet med Frp, nå ut til folk flest, og satser på å ha noe for enhver smak. Thyra Andresen Sørheim, en av Kondomeriets ansatte, tar imot alle spørsmål vi måtte ha og forteller engasjert om hva de har å tilby og hva deres bransje står for.

Et kjapt blikk rundt i butikken viser ikke bare sexleketøy, men alt av morosaker, brettspill og undertøy av den sexy varianten. Radene er organiserte med presisjon etter hva de forskjellige produktene skal brukes til, og med to prøverom

som antageligvis bare er for undertøy.

De selger også mange diskre leketøy, et eksempel er en liten vibrator som ser ut som en lepestift. De er søte nok, men jeg tenker jeg vil heller ha plass i veska til lepestiften og finne meg noe «naturlig» eller større om jeg først er i humøret.

– Hit kommer alt fra vennepar som kjøper morosaker til utdrikningslaget, til eldre som vil piffe opp sexlivet. Vi bruker også å ha barn innom, som syns det er kjempeartig å se på morosakene og penis-godteriet, sier Thyra. Tidlig krøkes.

Hos Kondomeriet har de også orgasme-garanti, som vil si at en kunde har 30 dager til å komme tilbake med et vibrerende leketøy hvis det ikke gir deg den tilfredsstillelsen du ønsker.

Et godt tilbud, men personlig ville jeg ha tatt en alvorsprat med meg selv eller bytta ut partneren hvis orgasmen skulle være fraværende.

Jeg spør Thyra om de har noen tips til både erfarne og nysgjerrige studenter, og hun svarer med en gang:

– Kom til oss og spør om hjelp! Vi er blant annet veldig hjelpelige med å åpne pakkene så kundene kan se og føle på produktene. Det hjelper veldig på å finne det produktet som måtte passe deg, sier hun.

Når det kommer til anbefalinger poengterer Thyra at de ansatte ikke deler personlig erfaring, men heller lar kundene få forske selv.

– Det er veldig viktig for oss at kundene selv finner ut av hva de liker, sier hun.

Erotikk 1

Vi beveger oss videre mot Erotikk 1, som med tanke på busstopp rett utenfor og andre butikker i umiddelbar nærhet, har den mest beleilige plasseringen. Veldig praktisk om man plutselig trenger en pisk på vei hjem fra jobben.

Det første jeg legger merke til idet jeg går en inn er en hylleseksjon fylt med *Fifty Shades of Grey*-produkter i svarte og lilla nyanser. Noe som gjør at jeg egentlig bare vil snu i døra, siden hele den franchisen er en fornærmelse mot ordentlig BDSM. Det eneste bra med hele røkla er at de har undertøy som faktisk er sexy, og jeg kan gå god for i hvert fall én av piskene deres. Jeg har hørt mye godt om Erotikk 1, så vi fortsetter framover og møter ansatt Thea som også jobber som grafisk designer.

Mitt første inntrykk når jeg står og snakker med Thea, er at det dette ser ut som en helt vanlig sexsjappe med standard dildoer og typiske lommeffitter. Men etterhvert som jeg ser meg rundt, ser jeg et eget rom jeg vil beskrive som lærkledd og rødt. I min iver etter å se på «the good stuff» spør jeg Thea om vi kan ta samtalen videre der.

Lukta av lær treffer meg som en vegg. Jeg kjenner kinnene rødme, men tvinger følelsen ned igjen. «Nå er jeg på jobb. Vent til helga», tenker jeg. Thea viser fram deres egen merkevare, Avalon, med en mors stolthet. Det er den eneste BDSM-merkevaren i hele Norge. Med et så stort utvalg spør jeg Thea hva de selger mest av.

– Da må jeg dessverre komme med et kjedelig svar. Det er glidemiddel, sier hun, og viser meg samtidig det spesielle utvalget av kondomer, med veganske kondomer, kvinnekondomer og

slikkelapper. Jeg gir det to år før det kommer glutenfrie, økologiske kondomer.

– Ikke være redd for å spørre oss, vi er glad å kunne hjelpe til, poengterer Thea.

Noe av det mer spennende jeg får se er en vakuumvibrator som suger på klitoris. Thea spør engasjert om jeg vil prøve den.

Tja, hvorfor ikke? Så lenge jeg får et rom for meg selv.

For jeg får tenkt ferdig tanken får jeg beskjed om å putte fingeren i maskinen og kjenne. Som inneholder av en klitoris, skjønner jeg fort hvorfor akkurat denne modellen er ettertraktet.

Akkurat om hos Kondomeriet, har også Erotikk 1 mye kunnskap i de erotiske kunster. De har også tipp topp utvalg i lakk og lær. Her kan du slå av en prat om både BD og SM, i tillegg til seksuell helse.

Amors lille hjelper

I Fjordgata, i en av byens mange vakre trebygninger, ligger Amors lille hjelper. Når du går forbi må du nesten dobbeltsjekke for å se hva slags sjappe det er, og med en gang man kommer inn vil jeg beskrive innsiden som liten, men sjarmerende. Litt som en vagina. Inne i butikken spilles det ikke Barry White, men heller norsk danseband. Ikke helt det som får meg i pulehumør, men jeg er alltid gira på å prøve noe nytt.

– Det hele startet for fire år siden på Fosen, forteller innehaver Kim René Næstvold Fines.

De satt på mange varer, men det var ganske så upopulært å drive sexsjappe på bygda. De samlet sammen alt de hadde og flyttet hele

bedriften til Trondheim. Nå har de drevet butikk her i tre og et halvt år.

– De som kommer hit vet veldig ofte hva de skal ha, forteller han.

Amors lille hjelper har også en nettbutikk, hvor de leverer alt fra det mykeste og søteste til produkter som passer for mer harde og røffe kunder. Dette er også noe som reflekteres i butikkhyllene.

– Produkter til damer dominerer markedet sammenlignet med hva som leveres til menn og par, sier Kim René.

Han viser fram et produkt som har blitt spesielt populært i det siste - en vibrator som er appstyrt. Som om personvernet ikke var sketchy fra før av, kan Cambridge Analytica nå

få tak i dildostatistikken min også.

Jeg spør etter tips og råd til de mer uerfarne og Kim René kommer med et veldig godt poeng, spesielt til par der ute:

– Hva man er komfortabel med er veldig forskjellig. Gutta har en tendens til å ville kjøpe produkter som er litt for mye for partneren, og ikke bra å bruke med en gang, sier han.

– De kåteste folka finner du i Trondheim. Det gir kanskje mening med tanke på Trondheims store studentandel.

Amors lille hjelper er stedet om du leter etter noe nytt og vil slå av en prat med de som kan sakene sine. Det ligger litt skjult, men er definitivt en av de mest trivelige sexsjappene jeg har kommet over.

Club 4 shop

Akkurat Club 4 er spesiell siden de har fingre i mange ulike paier, både som produsenter, importører og distributører. De sitter på både kunnskap og erfaring fra det aktive swingersmiljøet i Trondheim. De startet nemlig opp som en swingersklubb, og endte opp som en av de største sex-butikkene i Norge.

Jeg blir stående en stund å stirre på et produkt på vei inn i butikken, og prøver å forstå om den skal stikke inn eller ut av kroppen. Etter en kjapp vurdering finner jeg ut at jeg egentlig ikke vil vite det og vandrer dermed videre innover.

En ansatt, som ønsker å være anonym, la oss kalle ham «Gunnar», forteller gledelig at han er aktiv på sosiale medier. Blant annet driver han en Snapchat-konto der han informerer om nye produkter. Til Snapchats store forargelse.

– Flere ganger har Snapchat stengt kontoen,

men jeg finner alltid en vei rundt og åpner den igjen, sier han.

– Vi har alt fra kilefjær til kjettingpisker, til knullemaskiner og lateksdokker. Disse har rundt 50 sorter silikon. «Gunnar» forteller at det er betryggende å ha den bredden og kunnskapen de sitter med slik at de kan hjelpe kundene på best mulig måte.

Vi går en runde rundt butikken mens «Gunnar» forteller om produktene. De fleste produktene vi går forbi pirrer som piri piri., men idet vi kommer til et glassbur er det spesielt en ting som fanger interessen min. Er det en emoji... buttplug? I glassburet hvor det ligger ymse skinnende leketøy, ligger et blunkefjes og stirrer på meg. *Fifty shades*-merkevarene hadde forståelig en påvirkning på BDSM-miljøet, men overraskende å se emojis gjøre det samme. Hver sin smak.

Club 4 shop tar stolthet i at de er veldig aktiv i BDSM-miljøet

– Jeg er lite beskjeden og lite klein, poengterer Gunnar. Han forteller hvor viktig det er å kunne prate med kundene, og at han lett kan lære bort noen kjappe knuter om folk er nysgjerrig på det. Jeg tar gjerne tilbudet og lager et mentalt notat om å svippe innom før helgen.

Etter min runde vil jeg konkludere med at butikkene er ganske så like i hva de selger, men varierer i graden på kinkhetsskalaen. Men jeg skjønner godt at det er fire butikker, for hvis en av de går tom for bondageteip har du tre andre alternativer. Er du vanilla, hardcore BDSMer, utforskende, veteran, nysgjerrig, eller bare en sånn der raring som liker sex, ja, da har du kommet til riktig by, din kåte jævel. **UD**

Club 4 shop tar stolthet i at de er veldig aktiv i BDSM-miljøet

La meg ha sex, så skal jeg ikke si til noen at du også har det

Er vi, etter å ha blitt overeksponert i alle kanaler, på vei til å bli et seksuelt, snobbete samfunn?

KOMMENTAR

KRISTINA BYE
Kulturredaktør

Jeg ser deg, du som illsint skriver i kommentarfelt om hvor forkastelig og upassende reality-tv er. Likevel benker du deg ned foran tven med popkorn og et glass p-max for å se på, du din hykler. Hvorfor synes du egentlig at det er så utrolig følt at mennesker i sin beste alder har sex i beste sendetid? Se der, der kom det en kronikk i Dagbladet. Og VG. Nettavisen. For hver pikk eller pupp som ruller over tv-skjermen, dukker det opp flere sjokkerte uttalelser. Å kalle noe såpass naturlig som sex for «upassende» er bare barnslig. Hvordan kan noen si seg villig til å sende dette? spør du. Vel, du ser jo på.

Jeg forstår at det fort kan bli litt mye. Om du skrur på hvilken som helst kanal, eller plukker opp et blad og åpner det vil du mest sannsynlig bli møtt av et eller annet som kan kobles direkte eller

indirekte til sex. Om du skal kjøpe deg nye klær, er gjerne modellene som reklamerer for klærne attraktive. Vil en avis skape oppmerksomhet rundt utgaven, skriver de om sex på forsida - alt for å appellere til det mest primære behovet vi har. Det er en lett, men enkel måte å få oppmerksomhet på, fordi de fleste av oss er ganske nysgjerrige på både egen og andres sex.

Samtidig så vet jeg ikke hva du forventer når du skrur på tven og ser programmer som *Love Island*, *Paradise Hotel* og *Ex on the Beach* for deretter å bli sjokkert over at folk pøker. Det er nesten som vi har gått tilbake i tid. Vi er blitt så overeksponert at vi prøver å komme oss unna, gjemme det i nattbordskuffen. Det er jo ikke sånn at sex er noe hipt og kult som bare kidsa driver med, så hvorfor

dette plutselige generasjonsskiftet? En ting er å være uenig i den kulturen som vi ser utvikler seg nå, men å si at å vise sex er «umoralsk» er å dra det litt langt. En skal ikke behøve sitte føle på skam eller skyld for å være glad i eller være opptatt av sex. Så lenge det ikke er forbudt eller (faktisk) krenkende mot en partner, er det virkelig ingen andres sak hvordan du velger å stilne dine seksuelle lyster.

Så kjære deg som rynker på nesa over all denne sexen i media: Slipp løs ditt indre sexdyr og lev litt! Om du vil kritisere programmer som *Ex on the Beach* kan du heller kritisere den typen karakterdrap som slike tv-serien inviterer til. Der snakker vi umoralsk og upassende. Jeg vil heller se ti pikker enn mobbing på lineær tv. Hva med deg?

Øm og virkelighetsnær sorg

Regissør Carla Simón tvinger fram tårer hos de fleste i salen.

TEKST: Inga Stenøien

Sommer 1993 er en film man ikke glemmer med det første. Gjennom sødme og sorg presenterer filmen ringvirkningene av et dødsfall på både humoristisk og ubehagelig vis. Hovedprotagonisten Frida må tilpasse seg livet etter hennes mors død, og Simón presenterer historien fra den lille jentas perspektiv. Frida er i sentrum, men samtidig en utenforstående i sitt eget liv. Handlingen utspiller seg på den spanske landsbygda, hvor Frida må tilpasse seg sin nye situasjon hos onkelen og familien hans, som allerede er etablert som en trio. Filmen byr på på dype og såre skildringer av menneskelige relasjoner.

I begynnelsen av filmen er stemningen preget av kaos. Publikum blir vitne til raske klipp og en rekke karakterer som bidrar til følelsen av å ikke vite hvor man er eller hva som skjer. Denne forvirringen har utspring i Fridas tanker og følelser. Vi blir kastet inn i en voksenverden hvor Frida naturlig nok føler seg malplassert. I løpet av filmen letter tåka i takt med at vi i større grad blir klar over Fridas situasjon, og hvorfor hun oppfører seg så råttent som hun til tider gjør. Filmen balanserer humor med alvor i Fridas påfunn særdeles godt. Som publikummer sitter

man og humrer over Fridas vinnende og utrolig selvstendige vesen, samtidig som det foreligger alvorlige undertoner.

Cinamateket ga filmen 18-års aldersgrense. Dette var antageligvis grunnen til at jeg satt og ventet på at noe forferdelig skulle skje. Regissøren skal også ha ros for balansegangen av nerver. Døden er en sentral del av Fridas liv, og som publikummer får man dermed kjenne på dette nærværet. I flere scener portretteres Frida som et offer, blant annet gjennom valget av kameravinkling. I andre scener framstiller hun seg selv som et offer overfor besteforeldrene. Dette forsterker det faktum at Frida er et offer for sorg, men også et potensielt offer for andre farer med tanke på alderen sin. De nye foreldrene prøver å beskytte henne, men hun må først lære å kontrollere sorgen før hun kan la seg selv bli tatt vare på.

Sommer 1993 er svært virkelighetsnær, og byr på hardbarka realitet framfor skandaløst drama. Filmen skildrer Fridas person som sår og sterk om hverandre, og det er vanskelig å ikke bli rørt. Jeg anbefaler denne filmen på det sterkeste.

En ny mediehverdag

Tilliten til tradisjonelle medier er dalende. Må journalister gi etter for folkets sug etter sladder for å forbli relevante i en ny og ukjent mediehverdag?

TEKST: Johanne Meisingset Lund | ILLUSTRASJON: Trond Johan Stavås

– Vi er definitivt inne i en ny tidsepoke for mediebransjen, sier Jens Barland, første-amanuensis ved institutt for design ved NTNU Gjøvik.

– Men mediene er i kontinuerlig endring. Å hevde at medier er mer tabloide nå, blir både uriktig og historieløst.

En fargerik fiskeriminister har fått mer enn sin tilmålte tid i norske medier denne sommeren – flere har hevdet at det går på troverdigheten løs for både presse og politikere. En omfattende undersøkelse publisert av Reuters i 2018 viser at folk i vesten i økende grad er kritiske til media.

Barland forsker på innovasjon i media og har 20 års erfaring i mediebransjen. Han forteller at «klikkåte» og kontroversielle overskrifter er langt ifra å være noe nytt

– Historisk sett ser man at mediene trykket flere oppsiktsvekkende skandalesaker før i tiden, for eksempel i Norge i mellomkrigstiden. Da hadde vi blant annet en særdeles blodig kriminaljournalistikk her til lands, mye mer spekulativ enn vi noen gang ville publisert i dag.

Hard konkurranse og useriøse aktører
Han forteller at den harde konkurransen mellom ulike mediekkanaler ofte kan føre til saker som kan oppleves som sensasjonelle og tabloide.

– Det som er nytt nå, er at vi har fått mange flere aktører som tilbyr nyhetsformidling, men mange av disse er useriøse. Det tvinger tradisjonelle og seriøse medier til å gjøre nye ting for å beholde lesere. Mediene må oppføre seg slik for å få oppmerksomhet og dermed inntekter.

Barland sier at klikksaker i stor grad er noe tradisjonelle medier beveger seg vekk fra.

– En periode så vi en tendens til klikksaker, som er designet for å trigge leseren til å klikke. Disse undergraver etter hvert mediene, men nå har flere medier gått bort i fra dette. Mange aviser satser på å selge abonnement og vi ser en ny trend: gullet nå er det vi kaller for saker som konverterer. Det er å få en som bruker et medium gratis til å bli en som abonnerer. Mediene produserer innhold som får konsumenten til å bli.

Han medgir at klikksaker og tabloide stunt kan forringe troverdigheten til mediene.

– Tilliten til mediene er utsatt for risiko og trussel. Dette har norske medier møtt ved for eksempel å gå sammen om å starte faktisk.no. Dette alene er ikke nok til å bygge opp tillit, men viser at mediene tar leseren på alvor, sier Barland.

Kan skade tillit til samfunnet og demokrati

– Veldig mye av det vi vet om verden, kjenner vi til gjennom media. Om vi ikke stoler på det mediene formidler om samfunn og politikk vil det skade samfunnet vårt. Riktig informasjon er viktig for demokratiet, sier postdoktor i mediesosiologi, Melanie Magin. Hun forsker på samspillet mellom media og politikk.

– Tilliten til tradisjonelle medier er fortsatt høy i Norge. Tilliten til sosiale medier er dårligere, og dette er etter min mening en god ting. Sosiale medier har ikke noe kvalitetssjekk. Det er bra at vi kan differensiere på hvilke medier vi kan stole på og ikke.

Hva kommer denne tilliten av?

– Nordmenn har høy tillit, generelt. Dette kan gi utslag også på tilliten til medier. Først og fremst er nordmenn vant til å kunne stole på tradisjonelle medier. Undersøkelsen til Reuters viser at nordmenn har aller mest tillit til NRK. De vestlige landene med sterk offentlig kringkasting har også mer tillit til medier. Fri kringkasting uten politisk eller økonomisk avhengighet blir da viktig for demokratiet.

Magin forteller at det er flere ting som kan spille inn på tilliten til mediene, som utdannelsesnivå og politisk standpunkt.

– De med lavest tillit til mediene står på ytterkantene politisk.

Skille mellom sladder og nyheter

Magin orteller at det er viktig at medier skiller på nyheter av offentlig interesse og sladder. Om saken med fiskeriministeren som gikk av i sommer, sier Magin at det er viktig at en offentlig person ettergår for hans rolle i det offentlige, ikke det private.

– Det er i offentlighetens interesse å høre om noen har brutt med retningslinjer i en offentlig stilling. Det er derimot ikke i offentlighetens interesse om en statsråd har en elskerinne. Dette så vi i Lewinsky-saken. Det var viktig at Bill Clinton hadde løyet, men mediene gikk for langt i deknningen av kjæresten hans.

Magin mener at medier må bli flinkere til å skille nyhetstoff og underholdningstoff fremover.

– Tillit blir bygget over tid og kan ikke ødelegges over natten av en sak. Likevel kan en økt tabloidisering på sikt føre til forringelse av tilliten. Det er viktig at mediene presenterer slike saker i riktig format. Nyheter bør komme på nyhetene og saker som i mindre grad hører til allmenn interesse blir publisert andre steder.

Magin tror journalister føler seg presset i sosiale medier:

– Hvis en sak er veldig populær i sosiale medier, føler journalister at de må skrive om

det, til tross for at de ikke ser den store offentlige interessen. Dette kan skade yrket på sikt, og underminere tradisjonelle medier, forteller Magin.

Klikksaker er bra

Assisterende generalsekretær i Norsk Redaktørforening, Reidun Kjelling Nybø, mener det blir feil å fremstille klikkjournalistikk som noe negativt.

– Jeg er så lei av at klikk fremstilles som utelukkende negativt. Journalistikk som ikke når fram til mottakeren er null verdt, journalister må tilpasse seg leseren og skrive saker som

konsumenten vil lese. At journalistikk produseres med kun den hensikt å få klikk, er en grov forenkling.

Nybø hevder at publisiteten Sandberg-saken fikk først og fremst handler om at redaktørene mener saken har stor offentlig interesse.

Avviser press på redaktører

Nybø mener det ikke er grunnlag for å si at redaktører føler et press fra annonsører og mediehus på å skrive klikksaker.

– Den enkelte redaktør må selv svare på dette. En utfordring som redaktørene opplever hver

eneste dag er nok de valgene de må gjøre når det gjelder å velge bort saker, fordi redaktører har færre ressurser til journalistikk.

Nybø mener det viktigste medier kan gjøre for å bevare troverdigheten er å være åpne.

– Redaktører må lytte til og svare på kritikk. Det aller viktigste vi kan gjøre er å være åpne om redaksjonelle valg og om feil vi gjør. Journalister og redaktører har historisk sett ofte opptrådt arrogant når de blir utsatt for kritikk. Jeg er glad for at journalister og medier får mulighet til å forbedre seg. **UD**

MANGLER DU FORTSATT NOEN PENSUMBØKER?

Ca. 70% av bøkene som selges brukt på iBok.no er merket «som ny» eller «ubrukt»

iBok.no

Norges største markedsplass for kjøp og salg av brukte pensumbøker

På liv og død

Barbara Ehrenreichs *Natural Causes* er en effektiv motgift til det overmedisinerte samfunnet.

TEKST: Emil Øversveen | FOTO: Grand Central Publishing

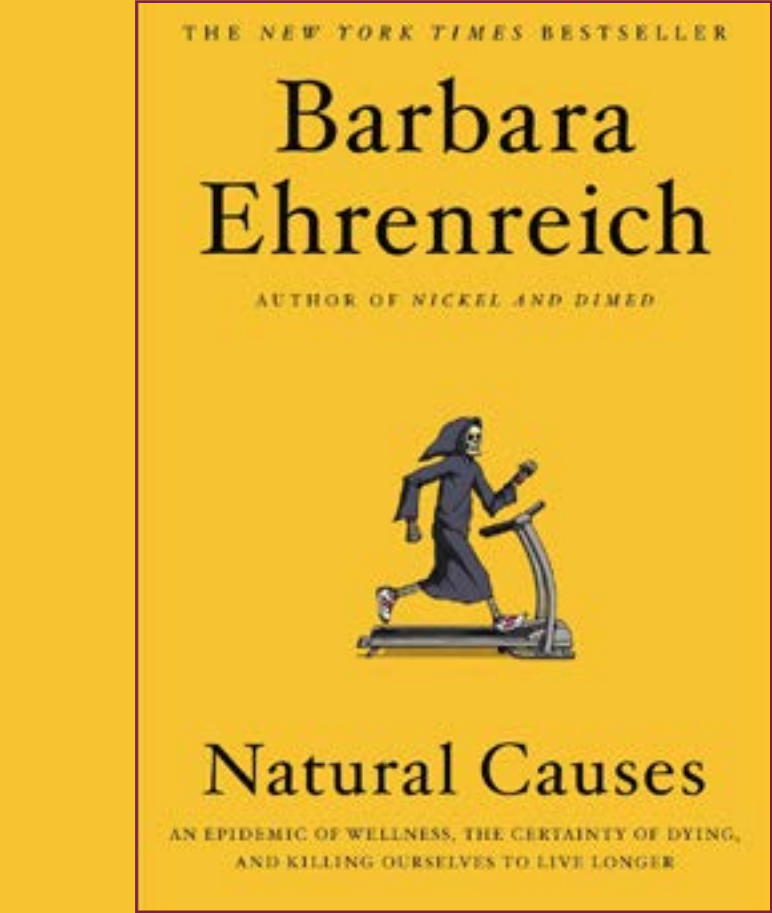
Den amerikanske journalisten og aktivisten Barbara Ehrenreich er kjent for en lang karriere med kritisk og kontrær tenkning. I *Natural Causes* er det medisinske, helse- og fitnessindustrien som legges under lupen.

Ifølge Ehrenreich har medisinen den samme posisjonen i dagens samfunn som religionen hadde tidligere. Det tidligere bildet av en allmektig Gud har i dag blitt erstattet av en nærmest ubegrenset tro på menneskets makt til å forme våre egne livsbetingelser. I søken etter sunnhet og sinnsro tilbringer vi derfor stadig mer tid på tredemølla, hos legen og på yogamatta. Den gamle drømmen om udødelighet har i senkapitalismen blitt ikledd en høyteknologisk drakt, hvor vi gjennom kontinuerlige livsstilsjusteringer, life-hacks og teknikker jager etter total kontroll over våre egne liv og kropp.

Slik blir helse et moralsk anliggende. Å være sunn og i god form forvandles til en plikt, og som gode protestanter tolker vi sykdom, smerte og død som et resultat av usunne, og derfor umoralske, handlinger.

Det er ikke en original samfunnsdiagnose Ehrenreich stiller. I helsesosiologien har begrepet *medikalisering* for lengst blitt etablert som en betegnelse på hvordan medisinske makt sprer seg i samfunnet. Ifølge teorien skjer dette ved at i utgangspunktet ikke-medisinske fenomener (for eksempel alkoholisme, skallethet og impotens, for å ta de tilstandene kulturseksjonen kjenner best til) omdefineres til sykdommer som skal forebygges og behandles ved hjelp av medisinske metoder og medikamenter. På denne måten forvandles medisinen til en institusjon for sosial kontroll. Helse blir uatskillelig fra dyd, det sunne og friske blir synonymt med det gode, og det usunne og syke med det onde.

Det unike med Ehrenreichs bok er først og fremst hvordan medikaliseringskritikken like gjerne formuleres fra et biologisk perspektiv som fra et sosiologisk. Ifølge Ehrenreich viser biologisk forskning at celler i kroppen kan begynne å arbeide aktivt mot kroppen ved å spre sykdommer, bryte ned vev, og lignende. Til og med immunsystemet kan iblant begynne å angripe friskt vev i kroppen, noe som blant annet

kan forårsake multippel sklerose. For Ehrenreich er dermed ikke kroppen et velsmurt maskineri som jobber for vårt eget beste, men en kampsone hvor ulike fraksjoner kontinuerlig utkjemper slag som kan ha katastrofale konsekvenser for organismen som helhet.

Alt dette stiller spørsmål ved idealet etter kontroll som ligger til grunn for moderne helse- og fitnessstenkning, men også måtene vi tenker om oss selv og vår egen identitet. Ifølge Ehrenreich er den moderne sivilisasjonen bygget på en oppblåst og altoppslukende idé om

det personlige selvet. Også dyrkningen av selvet har i senkapitalismen antatt en religiøs karakter – vi skal «tro» på oss selv, sies det, og bruke livene våre på å finne ut av hvordan vi kan realisere vårt eget jeg best mulig. Individualiseringen tilslører ikke bare hvordan vi alle er grunnleggende formet av sosiale og historiske faktorer, men også at biologiske prosesser legger sterke begrensninger på våre muligheter til å kjenne og kontrollere våre egne kropp. Konklusjonen er derfor entydig: Drep selvet, gå av tredemølla, og innse at døden ikke er så farlig som du tror.

– Den dårligste indiske maten jeg har spist

En indisk buffé uten smak av krydder er like autentisk som en blotter uten frakk.

TEKST: Piffi & Gastromat | FOTO: Sitronpepper

Bufféanmelderne Piffi og Gastromat har gått under jorden. Sammen med to turister sitter de i en kjeller i Brattørgata, klare til å innta det de tror skal bli et velsmakende indisk måltid. Lokalet er overdimensjonert, med plass til over hundre gjester. Det kunne med letthet ha blitt nedskalert til en femtedel.

Indiske köttbullar

– Man kan få en indisk restaurant til å bli eksotisk uten å ty til gusjeoransje, sier Piffi med kjennermine.

For å akkompagnere den lite flatterende fargen på veggene er det satt ut bilder med gullrammer og blingbling-gjenstander. En vegg med rustfarget fasadeskifer løper under de små gluggene i vinduene, hvor man så vidt skimter de forbipasserendes bein. Men våre gourmeter lar seg ikke affisere av det dunkle kjellerlokalet. Som sultne hyener stormer de to erfarne anmelderne bort til buffédisken. Seks retter, en salat og noen dressinger er det de har å velge mellom. Den obligatoriske karrikyllingen er selvfølgelig representert, sammen med både svin- og vegetarkarri.

– Er dette kjøttboller i fløtesaus, utbryter Gastromat.

Jo, det er det. Kjøttbollene, som er blandet sammen med sjampinjong, minner mer om en rett fra IKEA-kantina enn om noe man får servert på en indisk restaurant. Det smaker fløte og kvernet kjøtt, og krydderiene er helt fraværende. Det samme gjelder brorparten av rettene.

Nanbrød til blodpris

– Dette er jo bare bein, slafser Piffi.

Han ligner mest av alt en hamster der han fortvilet prøver å gnage kjøttet av en uformelig klump fra karrikyllingen sin. Den såkalte «kyllingen» er ikke annet enn bein og brusk, ikke saftige fileter, slik det skal være. Den oransje karrisausen smaker søtt, med et hint av kanel.

– Dette er jo smakløst! Skal det ikke være krydder i indisk mat, utbryter Piffi.

– Og hvor er nanbrødet, spør Gastromat.

Nanbrød er ikke inkludert i buffeen, men kan kjøpes i tillegg. En indisk buffé uten nanbrød er som en rytter uten hest.

Til tross for at de har møtt mange skuffelser på veien, velger våre to venner å forsyne seg for annen gang. Mannen som må være stedets kokk, myser på dem fra sin plass bak disken. Han ser ikke ut til å ha mye å gjøre i dag.

Tyr til romantikk

– Svinekarrien smaker bare soyasaus. Dessuten er ikke kjøttet mørt, sier en tydelig skuffet Piffi.

De små kjøttstykkene som skulle ha vært saftige overraskelser, blir en skuffelse. Den evig optimistiske Gastromat slakker på beltet, og forsyner seg for tredje gang. Kanskje det smaker bedre denne gangen. Forhåpningene hans blir dog ikke innfridd. Selv ikke den nyankomne kelnernes forsøk på å skape romantisk stemning med telys kan redde denne restaurantopplevelsen.

– Det positive er jo at man blir mett, sier Piffi.

– Men det er jo en buffé, konstaterer Gastromat.

UTVALG

MAT FOR PENGENE

SERVICE

MILJØ

TOTALOPPLEVELSE

INDISK MENY

Hvor: Taste of India.
Brattørgata 5, 7010
Trondheim

Vi spiste: Kylling, svin og grønnsaker i karri, samt kjøttboller, mixed dal og mer grønnsaker. Kaffe til dessert.

Pris: 149 kroner.

Tidspunkt for buffé:
Klokken 14:00 - 19:00.

Hvem passer det for:
Du som bare har salt i krydderhylla.

Klientell: Folk over 50.

Utsikt: Beina til fotgjengerne i Brattørgata.

Vegetar: Ja.

Rullestolvennlig: Ja, hvis du har bærehjelp.

Insidertips:
Er du i karrihumør? Hold deg til sausen og la kyllingbeina ligge igjen.

VI VIL SE DEG SMILE

Undersøkelse med
2 røntgen og enkel rens

450,-

Hos oss har alle studenter opp til
31 år 10 % på øvrig behandling
*Gjelder ikke Invisalign
*Studentbevis må medbringes

TLF: 73 99 19 99

Les mer på www.oris-trondheim.no

I MUSIKKEN FINNES INGEN KJØNN

Musikkscenen er et fritt spillerom for å kunne bryte kjønnsnormer og eksperimentere med identitet. Der noen velger å lete etter hva som ligger bak et kjønn, leter andre etter noe helt annet.

TEKST: Maren Høgevold Busterud | ILLUSTRASJON: Astrid Böhler

En av pionerene innenfor androgynitet på scenen var David Bowies alter ego Ziggy Stardust. Ziggy ble Bowie selv gjennom 1972-73, men skulle langt ifra bli glemt i senere tid. Med oransje hockeysveis, ansiktsmaling og kostymer som kun glamrockens storhetstid kunne ha produsert, var Ziggy verken mann eller kvinne, men en utenomjordisk figur med en veldig teatralisk tilstedeværelse i liveshowene sine. Ziggy er ikonisk og fremdeles en av de, om ikke *den*, mest spennende androgyne karakterene musikkverden har sett.

Hvis man ser på Ziggy Stardust som en som var opphøyd over kjønn, kan man se på Marilyn Manson og Robert Smith fra The Cure som to som fant noe under kjønnetes overflate. Det essensielle og fellesnevneren for en mann og kvinne er vesenet. Med halvdøde uttrykk, svart hår og krittthvit hud uttrykte begge dette. Manson med svart øyesminke og Smith med blodrød lepestift. Dritskummelt og rått.

Selv om utseende var likt, spilte de ikke lik musikk. Satt på spissen brukte Manson den harde kontrasten mellom svart og hvit til den tilsvarende harde musikken sin, mens Smith så mystisk og fremmed ut bak det svarte reiret av hår og et ansikt hvor munnen var det største blikkfanget der han spilte meget alternativ rock. Likevel passet spøkelsesuttrykket like godt til begge deler og gjorde musikken enda mer interessant. Rockeimage handler ofte om å gå imot strømmen og sjokkere, noe de begge mildt sagt lyktes med. Hvorfor skulle ikke menn kunne bruke sminke slik kvinner gjorde?

På den annen side, hvorfor skal kvinner spille på det feminine? Helt siden 1970-tallet

har Patty Smiths kjønnsløse uttrykk på scenen latt musikken stå i fokus. Det er en protest mot stylingprosessen som kvinnelige artister ofte må gjennom i dag, eller måten kvinner ofte blir nødt til å spille på kroppen for å få lyttere. Der Robert Smith og Marilyn Manson finner vesenet bak kjønnene, finner Patty Smith mennesket bak, noe som får musikken enda nærmere publikum. Det er nettopp derfor hun hylles av ettertidens feminister og kvinnelige artister, og hun er en av de viktigste musikerne vi har. Rett og slett en genuin artist som formidler viktige låter.

Blant dem som lot seg inspirere av kvinneforkjemperen Patty Smith og den teatraliske David Bowie er Annie Lennox fra Eurythmics. Hun holdt seg menneskelig og jordlig, men det oransje håret og sminken gjorde henne mer iøynefallende. På 1980-tallet framstod Lennox som en kjønnsløs karakter på scenen og var en provoserende personlighet for mange på grunn av engasjementet for LGBT-miljøet. Estetikken rundt imaget blir interessant i seg selv, men sender også et politisk budskap, både direkte og indirekte. Her ser vi nettopp hvordan et androgynt image kan gi deg en helt annen stemme i samfunnet, og det må ikke undervurderes.

Uansett på hvilken måte disse, og andre artister, tilnærmer seg hva kjønn er og hvordan de vil bruke det i musikken og scenekunsten, så har de til felles å bidra til et progressivt syn på temaet i resten av samfunnet. Rockestjerner er idoler, og hvis de kan gjøre det kult å være en dame i dress eller en mann med lepestift, så hvorfor kan ikke mannen eller dama i gata? De er med andre ord viktige forbilder – og ikke minst blir artistene tusen ganger kulere med et så tydelig image.

FOTO: Secretly Canadian

Joyce Dosik: *Inside Voice*

Sjarmerende vri på Motown-soul.

TEKST: Frederick Andre Baade

Dosik er nok mest kjent for sine opp-tredener som saksofonist, pianist og vokalist hos funksluggerne Vulfpeck, og har de siste årene fremført og spilt inn noen av sine egne låter med dem. Nå har han endelig gjort en skikkelig debut som soloartist. *Inside Voice* er et saktebrennende album stappfullt av Motown-inspirert soul, minus den altetende lydvegg-produksjonen. Låtene er i overkant glatte og tilbakelelte ved første lytt, men det må man kanskje forvente med tittelen *Inside Voice*.

Heldigvis er hookene gode nok til å trekke lytteren tilbake både en andre og tredje gang. I tillegg er flyten mellom låtene, som beveger seg mellom soul, gospel og doo-wop, såpass god at lytteopplevelsen er veldig behagelig. Dosiks tid med Vulfpeck har nok gjort at jeg forventet noe mer energisk av soloprojektet hans, men spranget fra Vulfpecks duracell-funk til Dosiks varme sjelemusikk er ikke langt. Det er ikke så vanskelig å by meg på noe soul.

Det er dessverre vanskelig å ikke trekke linjer til artister som Marvin Gaye og Bobby Womack, som har gjort alt dette bedre tidligere, men etter et par gjennomlytt blir det lettere å ta *Inside Voice* for det den er. En jævlige god og autentisk soulplate. «Stories» og «Don't Want It to Be Over» må trekkes fram som mine favoritter, med solide arrangement og gode hooks. I likhet med noen av de andre låtene på plata er de på grensen til å være for repetitive.

Dosik kommer seg unna det problemet gjennom at låtene er så korte som de er; Man rekker ikke å bli lei, og savner heller ikke noe. Jeg vil bare høre mer når låtene er ferdige. Om ikke det er god låtskriving så vet ikke jeg. All småpirk til side er disse låtene utrolig varme og herlige å høre på. Denne plata blir god å ha tilgjengelig når vinteren snart inntar Trondheim.

FOTO: BMG Rights Management (US) LLC

Alice In Chains: *Rainier Fog*

Noen få oppturer, men for det meste døsige. Vekk meg opp.

TEKST: Maren Høgevold Busterud

Grungebandet Alice In Chains slapp nylig sitt sjette studioalbum, Rainier Fog. Selv om bandets storhetstid muligens er forbi, finnes det noen godbiter å ta med seg her. Utenom disse kan du la plata fungere som fin bakgrunnsmusikk.

Plata starter lovende med en alarmerende rytme og nummen vokal på låta «The One You Know». Den fanger oppmerksomheten og viser seg fortsatt som en god grungelåt. Ikke for hard eller rask, men dyster og deilig. Tittelsporet «Rainier Fog» har en gitar som ulmer under overflaten gjennom hele låta som minner om tåke. Arrangementet skaper en forventning om forløsning, og innfrir uten at nummenheten som henger over det hele slipper taket. Jeg klarer ikke helt bestemme meg om det gjør låta enda mer tilfredsstillende, eller akkurat litt for lite givende.

Utover er det dessverre få låter som treffer meg på samme måten. Lydbildet er alt for døsige og numment, til og med for grunge å være. «Red Giant» er et prakteseksempel på en slik låt, sammen med påfølgende «Fly». Og neste der igjen, og neste der igjen... Sjangeren kan ikke forsvare at hver låt høres lik ut. Eller, de høres kanskje ikke helt like ut, men de er for kjedelige til at jeg gidder å merke meg forskjellene.

Avslutningen på Rainier Fog blir heller ingen enorm opptur. «All I Am» er en fin låt med vakkert fingerspill og noen fine tema i komposisjonen. Likevel må jeg konsentrere meg for å lytte, da alt jeg hører er tåken av melodisk støy. Konklusjonen må dessverre bli at Alice In Chains ikke imponerte voldsomt med denne skiva. Det kan funke med tåkelagt og nummen grunge, men her blir det ofte litt for mye av det gode. Jeg savner flere tydelige holdepunkter som vekker meg, slik som «Rainier Fog» og «The One You Know» gjør.

FOTO: Pelagic Records

Årabrot: *Who Do You Love*

Ikke en særskilt positiv psykose-opplevelse.

TEKST: Lukas Kruk

Who Do You Love er et album jeg rett og slett ble forvirret av. Årabrot hadde et kraftig gjennombrudd på forrige album, *The Gospel*, hvor de tok et massivt steg over på en helt ny stil. Den plata var en av de sjeldne, som man godt kan høre igjennom igjen og om igjen.

Dette var ikke helt tilfellet med *Who Do You Love*. Albumet har verken en tydelig start eller avslutning, med ni låter som alle prøver å være til de grader eksperimentelle. Til tider blir det altfor langt ut på viddene for min del. At vokalistene Kjetel Nernes nylig gikk gjennom en veldig tøff periode i livet sitt har garantert påvirket den artistiske siden hans, og dette er nok mye av grunnen til at det er så eksperimentelt. Det er klart at det har skjedd en utvikling og prioritering når det kommer til det soniske bildet.

Likevel så må jeg være ærlig og si at dette var ikke det jeg håpte på. Albumet er uansett velprodusert og har sine gode sider. Et godt eksempel på dette er låten «Pygmalion» som er en fin og behagelig låt, og den kvinnelige vokalen skaper en rolig stemning. Jeg føler derimot at låta kunne passet bedre på avslutningen av albumet fremfor midt i.

Når det gjelder den mer merkelige delen av albumet finner blant annet vi låten «Serpents», som er mer mellomstøy enn melodi. Den kunne derimot heller passet som en oppvarming på starten av albumet. Låten som trekker oppmerksomheten min mest må være «Look Daggers». Den holder fast i stilen Årabrot har ligget på tidligere, og er både hard og brutal med en fin gitarintro, og en bass som er mye mer til stede sammenlignet med de andre låtene. For å konkludere vil jeg si at lyttingen ville føltes som en mer behagelig opplevelse hvis ikke halvparten av låtene høstes ut som fulle irske sjomannsviser. En noe bedre strukturell sammensetning hadde heller ikke skadet.

KOMMENTAR

SANDER ENGEN
Musikkredaktør

Konsertarrangører kan ikke la knebling passere

Vi må snakke om Kendrick, vi må snakke om Britney og vi må snakke om hva de har til felles. Noen av likhetene er ganske lette å komme fram til. De er begge giganter innenfor musikkverden, og har regjert sine respektive sjangre. De har begge vunnet over hundre priser for sine kunstneriske verk over årene. I Kendrick sitt tilfelle fikk han i år en Pulitzer under beltet for å ha fanget kompleksiteten i det afroamerikanske livet i sine tekster på *DAMN*. Med dette ble Kendrick notert i historiebøkene som den første innenfor populærmusikken til å motta den respekterte utmerkelsen. Men de to har også en mindre positiv fellesnevner.

Denne sommeren har en ulmende ukultur begynt å vise seg på konsertarenaene. Når Under Dusken var på Øyafestivalen i år for å dekke Kendricks konsert fikk vi en melding fra konsertarrangørene om at pressen var nektet tilgang til fotograven. Det var heller ikke tillatt å ta profesjonelle bilder under konserten. Begrunnelsen fra managementet til rapperen var tynn, og den samme som vi har hørt ved andre anledninger. Artisten mener at konserten er for fanskarens mobilbilder til sosiale medier, og at de eneste tilatte profesjonelle fotografiene er managementets egne. Eksakt de samme argumentene kom Britneys mellommenn med når hun spilte på Telenor Arena i sommer, for ikke å nevne et titalls andre store internasjonale artister som har gjestet Norge det siste året.

Vi valgte å ignorere denne begjæringen. Med ingen fotograav og en moshpit om vedvarte gjennom hele konserten ble det dog et bilde med lavere kvalitet enn vi skulle ønsket. Når en fersk Pulitzer-vinner tramper ned på pressefriheten på denne måten er det på sin plass å stille spørsmålet om han faktisk fortjener prisen. Dette er ikke et forsøk på å tilfredsstille tilhengerne, men heller å kneble journalistene og kontrollere omtalen artistene får. Om denne ukulturen vedvarer er det ikke kun den negative omtalen som forsvinner, men all omtale overhodet. Det er ikke til gevinst for hverken artistene eller fansen.

Dette må ta en slutt. Konsertarrangørene må tørre å sette konsekvenser til hjemmeløse begjæringer om fotoforbud. De kan ikke legge seg flate for å massere egoene til de store artistene. Ellers kommer de til å ende opp med mindre og mindre pressedekning, og dermed miste sin relevans. Artistene må ha litt bein i nesa, og kunne tåle negativ omtale i blant, som er en smal pris å betale for overveldende god omtale til vanlig. Kendrick med sin Pulitzer og sitt image burde gå fram som et prakteksempel, og ikke som en feiging uten ryggrad. All respekten han har opparbeidet seg hos meg henger i en tynn tråd etter denne sommeren.

Hvor langt er du villig til å gå?
I Trondheim går og sykler du
langt på 15 minutter.

ONSDAG 5. SEPTEMBER

Onsdagsdebatt: Bilfri by
KL 18.00 – 20.00, Klubben, Studentersamfundet

Et bilfritt Trondheim sentrum har vært debattert og omdiskutert i flere år, og i juli gikk byen inn for en midlertidig miljøgate som en del av Miljøpakken, der gjennomkjøring ble forbudt. Olav Trygvassons gate erstattet bilkø med flere benker, bussholdeplasser og mer sykkelparkering. Men hva er egentlig planene videre? Og ønsker Trondheims beboere egentlig et bilfritt sentrum? Hvilke konsekvenser vil et slikt tiltak faktisk føre med seg?

FREDAG 7. SEPTEMBER

Cathrine Knudsen: Humanitet i teknologiens tidsalder
KL 18.30 – 21.00, Trondheim folkebibliotek
Hvordan forandrer teknologien tilværelsen, og hvordan forandrer den oss som mennesker? Teknologien er en viktig makt uten mål. Enorme bevegelser settes i gang av vilkårligheter. Teknologi og selvlærende roboter kan bli mektigere enn mennesket, sies det. Vi har ikke tidligere forholdt oss til en slik makt uten mening bak, hvordan forholder vi oss til teknologiens allmektighet som er uten egentlig beveggrunn?

HiphopSamfundet
KL 20.00 – 02.00, Studentersamfundet

Er du klar for en helaftens hiphopfestival med konserter, djs og andre elementer fra hiphopens verden? I tillegg skal Feber ha utesending på Edgar, og det blir også open mic for de med mot og store drømmer.

FREDAG 7. - 16. SEPTEMBER

Trondheim Pride
Hele byen
Årets Pride-festival arrangerer debatter, konserter, sosiale sammenkomster og fester for å feire skeiv kultur. Festivalen ønsker å vise frem Trondheim som en åpen, inkluderende, mangfoldig og stolt by. Bli med og feire!

LØRDAG 8. SEPTEMBER

Premiere: Olav Duun - Medmenneske
KL 18.00, Trøndelag teater

Olav Duun er en sylskarp iakttager av det skrøpelige og det store i livet. Han viser frem menneskets selvmotsigende vesen, og hvilken kraft det er i vekselspillet mellom godt og ondt i en og samme natur.

Samfundsmøte: Å drepe døden
KL 19.00 – 21.00, Storsalen, Studentersamfundet

Kunne du tenkt deg å designe frem et bedre, sunnere barn? Eller å bli fryst ned hvis du dør, så du kan bli vekket til live når man evner å fikse deg? Hva tenker du om en verden der du kan leve evig? Vel, selv om dette kanskje høres ut som det er tatt ut av en sci-fi-film er en slik fremtid ikke urealistisk, og kanskje ikke så langt unna.

TIRSDAG 11. SEPTEMBER

Møte om jernbanepakke IV
KL 18.00 – 21.00, Sellanraa, Litteraturhuset
Sør-Trøndelag Nei til EU inviterer til debattmøte om Jernbanepakke IV. I løpet av året skal Stortinget ta stilling til om Norge skal ta inn EUs fjerde jernbanepakke i norsk lov. Med mindre vetoretten brukes, vil man gå et steg lenger inn

i EUs liberalisering av jernbanen. Vil dette gi positive eller negative resultater? Møte opp på Litteraturhuset for å lære mer om den svært omdiskuterte saken.

ONSDAG 12. SEPTEMBER

Dyrevelferd og landbruk - først pels, nå kylling.
KL 19.00 – 20.30, Trondheim folkebibliotek
Grønn ungdom avholdt tidlig i august landsstyremøte, og på dette møtet vedtok de å jobbe for å leggenednorskkyllingindustri. Istedenforåsubsidiere en industri som Grønn Ungdom mener at setter kyllingers lidelse i system, vil de gi kyllingbøndene omstillingsmidler til mer fremtidsretta landbruk. Ola Borten Moe kommenterer: «Jeg tror dette er et symptom på hva vi har i vente. Nå er pelsdyr vedtatt avviklet og diskusjonen vil flytte seg til nye dyreslag og produksjoner».

TORS DAG 13. SEPTEMBER

Leteaksjon
KL 16.00, hele Norge
Gunnar Bovim er borte. Kontoret hans har støvet ned, julepynten fra i fjor henger fortsatt oppe, og mange er bekymret. Nina og Stina skal derfor starte leteaksjon. Alle som har mulighet oppfordres til å delta, men vær oppmerksom på at leteaksjonen kan medføre reiseutgifter. Den som finner Bovim får et styreverv i premie.

FREDAG 14. SEPTEMBER

Kulturnatt
KL 16.00 – 02.00, hele byen
Kulturnatt er Trondheims største endagsfestival. Fotokurs, intimkonsert, karaoke, yoga, pop-up-galleri, minigolf - over 200 arrangementer vil farge denne fredagskvelden! Man kan vel trygt si at det vil finnes noe som passer for enhver.

Kulturnatt: Harry Potter på hovedbiblioteket
KL 16.00 – 19.00, Trondheim Folkebibliotek
Accio nerdekunnskap og møt opp på biblioteket denne ettermiddagen! Det blir høytlesning for barn og voksne, quiz og mye mer.

LØRDAG 15. SEPTEMBER

Trondheims Bratteste 2018
KL 13.00 – 15.00, Fjellseter til Gråkallen
Denne dagen arrangeres motbakkeløpet «Trondheims Bratteste». Dette er en utmerket mulighet til å oppleve naturen Trondheim har å by på. Løpet starter fra Fjellseter og ender etter to kilometer oppe ved Gråkallen. Dette er et løp for menn, kvinner og barn i alle aldre.

LØRDAG 15. SEPTEMBER

Norway Fight Night 2018
KL 18.00 – 23.00, Kolstad arena
Gå ikke glipp av den første profesjonelle boksekampen arrangert i Trøndelag på 45 år. Norway Fight Night arrangerer denne lørdagen boksegalla i Kolstad Arena hvor de profesjonelle bokseprofilene Anders Eggan og Simen Nysæter møter hverandre på hjemmebane. Det vil i tillegg være underholdning med både artister og dansere.

SØNDAG 16. SEPTEMBER

Ranheim - Strømsgodset
KL 18.00 – 20.00, Extra arena
Denne kvelden får Ranheim besøk helt fra Drammen. Disse to lagene ligger nesten helt på

motsatt side av tabellen. Mens vårt lokale, lille Ranheim spiller for en av topplassene, kjemper Strømsgodset for harde livet for å unngå bunnplass og nedrykk. Kom å se, for dette blir nok extra moro.

TIRSDAG 18. SEPTEMBER

Hva ville Gerhardsen gjort?
KL 19.00 – 20.30, Litteraturhuset
I sin nye bok «Hva ville Gerhardsen gjort?» prøver journalist og forfatter Mimir Kristjánsson å finne en vei ut av krisa for Ap. Han vender seg mot landsfaderen Einar Gerhardsen, som styrte landet med reint flertall i 20 år etter krigen. Har dagens Arbeiderparti noe å lære av Einar Gerhardsen? Ja, mener Kristjánsson, som etterlyser et sosialdemokrati som mobiliserer langs klasselinjene, tør å ta styring over økonomien og som har en visjon om et annet og bedre Norge.

ONSDAG 19. SEPTEMBER

Astroshow
KL 19.00 – 21.00, Storsalen, Studentersamfundet
Astrofysiker Knut Jørgen Røed Ødegaard og sci-fi-forfatter og vitenformidler Anne Mette Sannes holder sitt astroshow «Out of Space!» på Samfundet. Er vårt univers en del av et gigantisk multivers? Og hvordan kan vi sikre at arten menneske overlever?

TORS DAG 20. SEPTEMBER

Israel og Palestina: Nok vold! Nok ofre!
KL 19.00 – 21.00, Trondheim folkebibliotek
På denne torsdagskvelden kommer Bassam Aramin og Rami Elhanan på besøk til Trondheim for å snakke om konflikten mellom Israel og Palestina De er med i The Parents Circle, som er en israelsk-palestinsk organisasjon hvor alle medlemmene har mistet nær familie i den pågående konflikten.

L'inhumaine
KL 19.45, Cinemateket Trondheim
L'inhumaine, eller Den umenneskelige, er en forfinet og hemmelighetsfull operasangerinne. Hun bor i en grandios herskapsbolig og tar jevnlig imot høytstående medlemmer av samfunnet. Problemet er imidlertid at hun forakter alle mennesker på det sterkeste, noe som gjør henne til en kald og kynisk femme fatale.

LØRDAG 22. - SØNDAG 23. SEPTEMBER

NM i Turn
KL 11.00 – 19.00, Trondheim Spektrum (Lørdag)
KL 12.00 – 15.30, Trondheim Spektrum (Søndag)
Denne helga skal 50 av Norges beste utøvere i en av verdens mest spennende kårets Norges beste mannlige og kvinnelige turnere. Blant deltakerne kommer det Det kommer utøvere med medaljer fra deltakelse i både EM, VM og OL i turnning.

SØNDAG 23. SEPTEMBER

Rosenborg - Sarpsborg
KL 20.00 – 22.00, Lerkendal stadion
Klarer Rosenborg å opprettholde seiersrekken når de skal møte østfoldingene fra Sarpsborg på hjemmebane? Som det eneste andre norske laget som deltar i Europa League, er Sarpsborg kanskje Rosenborgs eneste virkelige rivaler denne sesongen. Ikke gå glipp av denne spektakelfylte kampen.

FOTO: Trondheim Byarkiv

KVISSMESTER:

Benedikt Erikstad Javorovic

Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

SVAR:
1) Rattus Norvegicus 2) John McCain 3) Penis 4) Jose Mourinho 5) Vitamin C 6) Jean-Paul Marat (La Mort de Marat) 7) Oljepalme 8) Jødisk nyttår 9) Buddhisme 10) Cuba 11) Sigourney Weaver 12) Dijon 13) Taiwan 14) Great Barrier Reef 15) Mondelēz International 16) Gjermond Cappelen 17) Lauryn Hill 18) Han tar uniformen på 19) Wizz Air 20) Uranus

KVISS

- Hva er det latinske navnet på brunrotta, verdens vanligste rotte?
- Hva er navnet på den nylig avdøde amerikanske senatoren som var republikanernes presidentkandidat i 2008?
- Hva er alle disse ordene slang-uttrykk for: Master John Goodfellow, putz, boonga, jamoke og ying-yang?
- Manchester Uniteds manager ble nylig kritisert for sine utbrudd etter et tap. Hva heter han?
- Hvilket navn er askorbinsyre mer kjent under?
- Hvem ble drept av Charlotte Corday i 1793 og fikk dødsfallet foreviget av maleren Jacques-Lous David?
- Fra hvilket tre utvinnes palmeolje?
- Hva feires under den jødiske høytiden Rosh Hashanah?
- Hva er den største religionen i Mongolia?
- Forfatteren Ernst Hemingway var spesielt glad i en karibisk øy hvor han bodde i over 20 år, hvilken øy?
- Hvem spiller raptor-temmeren Owen i Jurassic World-filmene og Star Lord i Marvel-universet?
- Hvilken sennep bærer navnet til en by i den franske regionen Burgund, som tidligere hadde enerett i landet på sennepsproduksjon?
- I hvilket land er Taipei hovedstad (gitt at man anerkjenner denne øya som et land)?
- Hva kalles ofte verdens største levende organisme, med en størrelse på over 2000 kilometer?
- Hvilket selskap het inntil 2012 Kraft Foods og eier blant annet Freia melkesjokolade, Kvikk Lunsj, Daim, Kong Haakon og Twist?
- Hva er navnet på narkotikasmugleren som Eirik Jensen ble dømt for å ha mottatt bestikkelser fra?
- Hun var én av tre medlemmer av hip-hop-gruppa Fugees og slapp i 1998 sitt eneste solo studioalbum, og gjestet Oslo Spektrum i år? Navn?
- Ifølge tittelsangen, hva gjør Brannmann Sam når han hører alarmen gå?
- Hva heter det billige flyselskapet fra Ungarn som flyr fra Trondheim til Gdansk?
- Hvilken planet er nummer syv fra sola?

HVILKEN AVDANKET FRP-STATSRÅD ER DU?

ILLUSTRASJONER: Astrid Bøhler

0-3 poeng: Robert Eriksson

Husker du Robert Eriksson? Nei? Ikke vi heller. Denne arbeids- og sosialministeren fra FrP gikk av i 2015 til fordel for Anniken Hauglie fra Høyre. Ingen skandaler og ingenting gøy, bare en forglemmelig minister fra Levanger, med Norges sykeste bedroom-eyes.

4-7 poeng: Anders Anundsen

Anders! Anders! Anders Anundseen! Mest kjent fra Karpe-låta «Lett å være rebell i kjellerleiligheten din» og å sende ut asylbarn med iveren til et barn i godtebutikk. I tillegg virker etternavnet veldig som en skrivefeil.

8-12 poeng: Ketil Solvik Olsen

Næmmen du, for en moderne mann! Gir opp regjeringsposisjon for at kona skal få jobb i USA. Man blir helt våt i øyekroken. Eller, kan det tenkes at han flytter til Alabama fordi de har betydlig lavere veitoll?

13-16 poeng: Terje Søviknes

Trollmannen fra Os klarte å trylle seg ut av en tvilsom affære og inn i regjering. Men som vi har lært fra Harry Potter varer ingen trylleformular evig.

17-19 poeng: Sylvi Lysthaug

An oldie but a goodie. Norge var ikke helt klar for Sylvi Listhaug, men hun ligger stadig i vent, klar til å bykse tilbake inn i maktens korridorer. Blir hun partileder? Hvem vet. Uansett vet vi at hun kan å lage kompe.

20 poeng: Per Sandberg

Finnes det noe mer romantisk enn å ofre seg for kjærligheten? Tror ikke det. Det er noen tydelige paralleller mellom Per og Edward VII, som abdiserte for å gifte seg med Wallis Simpson. Per er ikke fullt så høyrelent, da.

SPITPOSTEN
REGISTRERER:

- .. at «ta en Hamsun, kjenn litt på sulten.» Mvh. Lånekassen.
- .. at storstipendet.
- .. at 9/11 var en inside-job, skal vi tro våre folkevalgte.
- .. at synkehullet på Gløs var en inside-job.
- .. at rottene i Realfagsbygget var en inside-job.
- .. at Shakespeare var en inside-job.
- .. at Månen var en inside-job.
- .. at inside-job.
- .. at Eirik Jensen, here we go again.
- .. at ser du likheten mellom Eirik J og Eirik S?
- .. at du kan se gruppesex på *Ex On the Beach*.
- .. at tenn bil, en bil skal brenne i Norden denne natt. Den blanke Chevroleten i Oslo ble påsatt.
- .. at redaktør allerede er lei av de nye.
- .. at jeg vet da faen.
- .. at UKE og UKA er det samme?
- .. at korrektursjef fortsatt er alkoholiker.
- .. at SM har religionsforbud.
- .. at "å skrelle en avokado" er det nye uttrykket for å ha sex.
- .. at det ikke er lov å ha pitbull i Norge.
- .. at ballonger.
- .. at

Førsteårskull skulle levere øving på Blackboard – SYV STUDENTER SENDT TIL SYKEHUS

– Plutselig virker ikke vi så jævlige lenger, sier leder for Smørekoppen.

Førsteårsstudentene ved maskin på NTNU Gløshaugen fikk beskjed av faglærer å levere en første øving i en innleveringsmappe på studieverktøyet Blackboard. Det kunne ikke gått verre.

- Vi overvurderte kanskje studentenes toleranse for dette verktøyet. De er tross alt førsteårsstudenter og for høy eksponering kan være skadelig. Vi burde ha planlagt dette mye bedre, sier seniorkonsulent Geir Dahle ved institutt for maskinteknikk og produksjon.

Hva skjedde egentlig?

- Vel, studentene fant først ikke den aktuelle mappen, og begynte å bla seg gjennom funksjonene i den venstrestilte verktøylinja inne i faget. Noen meldte seg inn i grupper de ikke mente å melde seg inn i, mens andre sendte inn innleveringen i feil mapper. Det ble et jævla rot. Det kulminerte i fysiologiske reaksjoner som kvalme, hodepine, utslett, tilogmed syfilis.

Syfilis?

- Men den aktuelle studenten er svært aktiv på søndre sideloft på Samfundet, så hva vet vel jeg.

Fersk Nokut-undersøkelse: Blackboard suger fortsatt

Blackboard har mottatt mye kritikk fra universiteter rundt om i verden for å være et verktøy som er under parix. Stadig flere feil har ført til store utgifter og frustrerte forelesere. En ny undersøkelse fra Nasjonalt organ for kvalitet i utdanninga (Nokut) bekrefter at verktøyet skaper mer faenskap enn kunnskap.

Nå har utviklerne av verktøyet fått nok, og flere av de ansatte i Washington har møtt opp utenfor Hangaren for å protestere mot den dårlige stemningen.

- Det er ren drittcasting om oss profesjonelle som kun prøver å generere kapital gjennom studenters manglende tekniske kompetanse, sier «Bill» som har med seg «Blackboard matters»-skiltet for anledningen.

Dere skjønner at Blackboard kanskje ikke er det beste verktøyet?

- Altså, jeg er it-utvikler og så lenge programmet er operativt så fokuserer jeg ikke mye på brukeropplevelsen. Alle som ikke forstår bruken av Blackboard er dumme, og burde ikke studert i utgangspunktet.

Linjeforeningsleder: – Dette er for gøy

Leder for linjeforeningen A/F Smørekoppen gliser bredt når han får servert nyheten.

- Å havne på sykehuset mener jeg er en del av første semester på universitetet, sier han mens han blander ut blåsyre de skal putte i navelen til de ferske opptakskandidatene de kommende ukene.

Han mener saken ikke kunne kommet på et bedre tidspunkt.

- Det gjør studentene mier herdet før opptaket, og det får oss til å virke mindre jævlige når vi nesten dreper dem.

Vil dere kjøre samme type opptak som i fjor?

- Ja, men se ikke bort ifra at vi blander litt Blackboard-håndtering inn i bildet, sier lederen og prøver å få ut den ondeste latteren han kan.

Dahle på sin side garantere at de vil tenke seg bedre om neste år. Men å gå bort ifra Blackboard er ifølge ham ikke aktuelt.

- Ingen har dødd ennå, så vi kjører på.

Spitposten avslører: Dette blir det EGENTLIGE konseptet i nye Strossa!!

Strossa har blitt valgt ut som oppussingsprosjekt til UKA -19, og nok en gang kommer diskusjonen om hva lokalet skal brukes til. Helt siden Strossa ble avviklet som toppløsbar, har de fleste i Profil fått problemer med potensen når barområdet skal jobbes med. Uansett hva som gjøres så er ikke konseptet godt nok.

Nå håper Isfit-president Tyler Stewart at lokalet kan huse Isfit-delegater.

- Å skaffe husrom hver eneste festival er utfordrende. Å prøve å gi bybefolkningen nok dårlig samvittighet gjennom å spille på white privilege for å få de til å huse folk krever mye arbeid. Vi håper at Strossa kan brukes til å huse noen av de som kommer til festivalen. I tillegg mangler Strossa vinduer, så det er et ypperlig kontorlokalet for min nestleder Mathias, som har litt problemer med solen.

Da må dere få UKA på laget da.

- Jepp, og gudene vet de trenger et omdømme-boost. Julian sa han ville gjøre UKA mer jovial igjen. Vi har begge her en kjempemulighet for å etablere nok goodwill blant festivalene at vi får napp i Bodegaen kommende helg.

Nå håper han at UKE-sjefen er med på laget.

- Vi burde samarbeide mer på tvers av våre interesser, og ikke krysse sverd. Apropos så vil jeg beklage for episoden som utspilte seg på soverommet til Julien Bourelle under sist Sprudlefest.

VEKÅ-sjefen positiv

UKE-sjef for neste års festival er positiv til Stewarts forslag.

- Mye skal gjøres før UKA -19 sparkes i gang, og med tanke på hvor mange utbrente UKE-funker vi har så er dette en kjempeidé. Pluss at flerbruk er jo veldig i vinden. Det er jo dumt at Strossa skal stå helt ubrukt fram til neste høst.

Så du er positiv til å huse Isfit-delegater?

- Absolutt! Det er bare så og så mye ressurser vi kan hente inn gjennom opptak og sponsorpenger, at dette setter oss i en perfekt situasjon til å nå de hårete økonomi-målene til FS.

Vent litt... hva prater du om?

- Vi har masse som må gjøres. UKE-flagg, UKE-flyers, UKE-t-skjorter... masse UKE-effekter. Da kommer dette tiltaket godt inn.

Uhm... er planen din at dette skal bli en sweatshop?

- Nå synes jeg du er negativ. Dette er en flott mulighet for Isfit-delegatene til å hevde seg og prøve ut den norske studentfrivilligheten. Og er ikke UKEfølelsen tuftet på sweatshop-virksomhet egentlig? Målet er alltid å blidgjøre FS, og pakke det inn i en studentdugnadsånd med fokus på samhold.

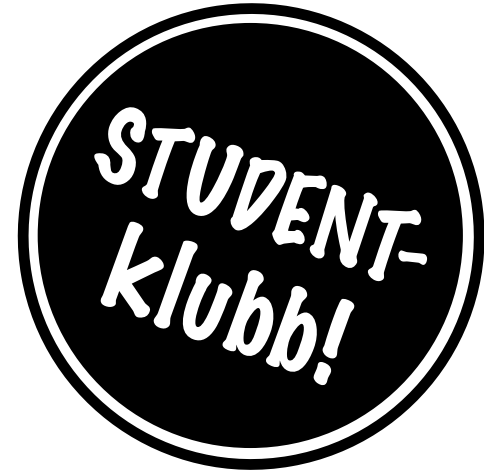
Så hvordan skal du gjøre UKA mer jovial og gjøgleraktig?

- Mer flammeblåsing.

Jente på fest: Jeg ligger kun med utlendinger.
Du:

Motta eksklusive rabatter på SMS!

Send kodeord:

«sirkusstudent» til 2242

Tilbudene gjelder til 29. september 2018.

9-21 | 9-20

